



Torsdag den 30. november 2017 (D)

1

26. møde

Torsdag den 30. november 2017 kl. 10.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk og lov om varmeforsyning. (Betalning for myndighedsbehandling og justering af bestemmelser om tilsyn med Energinet).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 02.11.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Forbedret tredjepartsadgang i forbindelse med kulbrinteindvinding, reservationer af kapacitet og opkrævning af bidrag til afviklingsomkostninger i olierørledningen samt ny klageadgang i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat m.v.).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen. (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven. (Undtagelse fra forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler, fusioner, egenaces, databeskyttelsesretlige regler, foreløbig ansøgning om straffempelse og nordisk samarbejde).

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 10.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 7 A:

Forslag til lov om ændring af søloven og lov om sikkerhed til søs (Ansvarsbegrænsningsbeløb ved vragsfjernelse, gennemførelse af in-

ternationale sanktioner vedrørende skibsregistrering, privatretlige havneafgifter m.v.).

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 7 B:

Forslag til lov om ændring af søloven og tinglysningsafgiftsloven.

(Justering og klarificering af reglerne om udenlandske ejeres adgang til at få skibe under dansk flag og forenklet registrering af rettigheder i mellemstore fritidsfartøjer).

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love. (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.).

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 28.11.2017 til 3. behandlingen af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Fripøleboliger i lejede lokaler).

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 27.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om infrastruktur for alternative drivmidler.

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 27.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktioner for foretagelse af ulovlige konstruktive ændringer i motordrevne køretøjers forureningsbegrænsende udstyr).

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 03.11.2017. Betænkning 23.11.2017. Omtrykt. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.).

Af justitsministeren (Søren Pape Poulsen).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 24.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. (Justering af akkrediteringsprocesser, undtagelse af visse maritime uddannelsesinstitutioner fra institutionsakkreditering, udvidelse af Danmarks Akkrediteringsinstitutions udbud af vurderingskompetence m.v.).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 26.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, SU-loven og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Erhvervskandidatuddannelse).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 26.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om efterskoler og frie fagskoler. (Lempelse af bindinger i regelsættet om »Fælles Mål«).

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).
(Fremsættelse 05.10.2017. 1. behandling 13.10.2017. Betænkning 28.11.2017).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om psykologer m.v. (Ændring af reglerne om udvidet lån til betaling af handicapbil, forsøg på det sociale område, stikprøvekontrol af indberetninger til Tilbudsportalen og forenkling af rammeaftalekonceptet samt demensmærkning m.v.).

Af børne- og socialministeren (Mai Mercado).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 10.10.2017. Betænkning 16.11.2017).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af militær straffelov, militær disciplinarlov og militær retsplejelov. (Anvendelsesområde i forhold til tjenstgørende militært personel m.v.).

Af forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017).

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse. (Ændring af formålet med kystbeskyttelse og mulighed for forsøgsprojekter).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).
(Fremsættelse 15.11.2017).

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Underretning om forhold vedrørende vand).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).
(Fremsættelse 15.11.2017).

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om udstykning og salg af statslige arealer med campingpladser.

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).

(Fremsættelse 15.11.2017).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forlængelse af perioden for økonomisk sikkerhed i ægtefællesammenføringssager samt ophævelse af den særlige lette adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 15.11.2017).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Lovforslag nr. L 113 (Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. (Kapacitetsloft)).

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 114 (Forslag til lov om ioniserende stråling og strålebeskyttelse. (Strålebeskyttelsesloven)).

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 43 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af obligatoriske dansksprogede fag på de engelsksprogede uddannelser i Danmark).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om forsknings- og innovationsområdet 2017. (Redegørelse nr. R 5).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 14. december 2017.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning, lov om Energi-

net.dk og lov om varmemforsyning. (Betalning for myndighedsbehandling og justering af bestemmelser om tilsyn med Energinet).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).
(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 02.11.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:01

Afstemningen er slut.

For stemte 89 (S, DF, V, LA, RV, SF og KF), imod stemte 15 (EL og ALT), [hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 43:**Forslag til lov om ændring af lov om kontinentalsoklen. (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet).**

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 106 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:**Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Forbedret tredjepartsadgang i forbindelse med kulbrinteindvinding, reservationer af kapacitet og opkrævning af bidrag til afviklingsomkostninger i olierørledningen samt ny klageadgang i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat m.v.).**

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:**Forslag til lov om ændring af konkurrencebegrænsende aftaler. (Undtagelse fra forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler, fusioner, egenacces, databeskyttelsesretlige regler, foreløbig ansøgning om straffempelse og nordisk samarbejde).**

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 10.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 105 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:04

gang til at få skibe under dansk flag og forenklet registrering af rettigheder i mellemstore fritidsfartøjer).

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 97 (S, DF, V, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 9 (EL), [hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 7 A:**Forslag til lov om ændring af søloven og lov om sikkerhed til søs (Ansvarsbegrænsningsbeløb ved vragsfjernelse, gennemførelse af internationale sanktioner vedrørende skibsregistrering, privatretlige havneafgifter m.v.).**

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:**Forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og forskellige andre love. (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.).**

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 28.11.2017 til 3. behandling af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

Kl. 10:06

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 og 2 af erhvervsministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 7 B:**Forslag til lov om ændring af søloven og tinglysningsafgiftsloven. (Justering og klarificering af reglerne om udenlandske ejeres ad-**

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning

Kl. 10:07

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 27:**Forslag til lov om infrastruktur for alternative drivmidler.**

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 27.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:08

Kl. 10:07

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF, KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.]

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF, KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.]

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:**Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Fripulejeboliger i lejede lokaler).**

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 27.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:08

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:**Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktioner for foretagelse af ulovlige konstruktive ændringer i motor-drevne køretøjers forureningsbegrænsende udstyr).**

Af transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 03.11.2017. Betænkning 23.11.2017. Omtrykt. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:09

Forhandling**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 93 (S, DF, V, LA, ALT, RV, KF), imod stemte 13 (EL og SF), [hverken for eller imod stemte 0.]

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF, KF), [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.]

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:11

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.).

Af justitsministeren (Søren Pape Poulsen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 24.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:10

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:10

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 82 (S, DF, V, LA, KF), imod stemte 24 (EL, ALT, RV, SF), [hverken for eller imod stemte 0.]

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. (Justering af akkrediteringsprocesser, undtagelse af visse maritime uddannelsesinstitutioner fra institutionsakkreditering, udvidelse af Danmarks Akkrediteringsinstitutions udbud af vurderingskompetence m.v.).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 26.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, SU-loven og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Erhvervskandidatuddannelse).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 26.10.2017. Betænkning 23.11.2017. 2. behandling 28.11.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:12

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om efterskoler og frie

fagskoler. (Lempelse af bindinger i regelsættet om »Fælles Mål«).

Kl. 10:14

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).
(Fremsættelse 05.10.2017. 1. behandling 13.10.2017. Betænkning 28.11.2017).

Kl. 10:12

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:12

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Så må folk være ved at have forladt salen og have talt færdig, så jeg kan gå videre med dagsordenen i god ro og orden.

Jeg må bede om lidt mere ro nu. Folk skulle nu have forladt salen og have talt færdig. Jeg holdt faktisk en pause, hvis man bemærkede det.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v. og lov om psykologer m.v. (Ændring af reglerne om udvidet lån til betaling af handicaphil, forsøg på det sociale område, stikprøvekontrol af indberetninger til Tilbudsportalen og forenkling af rammeaftalekonceptet samt demensmærkning m.v.).

Af børne- og socialministeren (Mai Mercado).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 10.10.2017. Betænkning 16.11.2017).

Kl. 10:14

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af militær straffelov, militær disciplinarlov og militær retsplejelov. (Anvendelsesområde i forhold til tjenstgørende militært personel m.v.).

Af forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 04.10.2017. 1. behandling 12.10.2017. Betænkning 23.11.2017).

Kl. 10:15

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der skal stadig væk være mere ro i salen.

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse. (Ændring af formålet med kystbeskyttelse og mulighed for forsøgsprojekter).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).

(Fremsættelse 15.11.2017).

Kl. 10:15

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

KL 10:16

KL 10:19

(Ordfører)

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Med L 100 gives der mulighed for, at grundejere nemmere kan kystsikre deres huse og gøre det med en større metodefrihed. Indledningsvis finder jeg det relevant at kommentere, at regeringen præsenterer lovforslaget som en del af udmøntningen af årets økonomiaftale mellem regeringen og KL. Det er muligvis teknisk korrekt, men læser man aftalen, vil man se, at Kommunernes Landsforening ikke har skrevet under på eller godkendt en række af de kystsikringstiltag, som regeringen lægger op til. De er altså alene skrevet ind i aftalen som elementer, som regeringen selvstændigt vil tage initiativ til.

Dette forhold blev tydeliggjort, da KL i nærværende forslags høringsfase kritiserede, at regeringen med lovforslaget ville skrive naturhensyn og hensyn til kystlandskabet ud af kystbeskyttelsesloven. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at jeg glæder mig over, at regeringen har taget kritikken fra bl.a. KL, Danmarks Naturfredningsforening, men også Socialdemokratiet til efterretning og tilpasset lovforslaget, så det i dag ved behandlingen fremstår mere balanceret, og sådan at naturhensyn og hensyn til kystlandskabet igen står i lovforslaget.

Klimaforandringerne taget i betragtning er det fornuftigt og nødvendigt, at vi fra Folketingets side åbner for bedre mulighed for at kystsikre ens ejendom. Således er Socialdemokratiet umiddelbart positivt indstillet over for forslaget, om end vi har en række opmærksomhedspunkter og bekymringer, som jeg forventer og håber vi kan få plads til at diskutere i forbindelse med udvalgsarbejdet. Således er det afgørende for Socialdemokratiet, at kystsikringsanlæg ikke bliver en undskyldning for at forhindre offentlighedens lovsikrede ret til færdsel langs kysten.

Som ovenfor nævnt er det positivt og afgørende for Socialdemokratiets opbakning til lovforslaget, at naturhensyn og det samlede hensyn til kystlandskabet fortsat er nogle af de hensyn, der skal tages, når myndigheder vurderer en ansøgning om kystsikring. Dog er det fortsat uklart, om lovens fortolkning af landskaber og natur tager udgangspunkt i den nuværende brede fortolkning, eller om fortolkningen ændres til en snævrere afgrænsning af EU-beskyttet natur. Her er det afgørende, at ministeren under udvalgsbehandlingen klart tilkendegiver, at loven anvender samme brede naturdefinition, som loven gør i dag.

Jeg glæder mig til fremadrettet at diskutere det her vigtige stykke lovgivning, som åbner op for den kystsikring, og mere af den kystsikring, som er nødvendig. Det er jo helt åbenlyst, at kystsikring i forbindelse med grunde er grundejerens ansvar. Jeg mener dog også, at det må være tydeligt for enhver, når man kigger ind i det klimascenarie og de klimaforandringer, som er en realitet, at der så med årene vil komme et større behov for kystsikring, også kystsikringsprojekter, som ligger ud over det, som en grundejer eller en kommune vil kunne håndtere. Derfor tror jeg, at vi i dag gør klogt i at forholde os positivt til det her lovforslag, men jeg er også rimelig overbevist om, at det her lovforslag og andre af regeringens initiativer ikke er nok. På den lange bane bliver vi nødt til at diskutere, hvordan vi kan få staten til at spille en mere aktiv rolle i forhold til store kystsikringsprojekter, og hvordan vi samlet set kan få koordineret kystsikringsindsatsen, og det er også min overbevisning, at det vil være klogt via en kystfond at lade staten tage et større ansvar finansielt for de meget store kystsikringsprojekter, som jeg tror vil blive nødvendige i fremtiden.

Med de bemærkninger ser jeg frem til behandlingen af lovforslaget. Tak.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

KL 10:19

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Som den tidligere ordfører sagde, er det her jo en aftale, som regeringen har lavet med KL i forbindelse med økonomiaftalen for næste år. Når man læser den skriftlige fremsættelsestale, fremgår det jo, at formålet med kystbeskyttelsen bliver ændret, så der bliver en større – hvad kan man sige – metodefrihed i forhold til at vælge kystbeskyttelse. En anden ting, der ændres, er den her famøse 25-årsregel. Det har tidligere været sådan, at hvis de fra Kystdirektoratets side vurderede, at der ikke var nogen risiko inden for de næste 25 år, fik man pr. automatik afslag på at beskytte sin ejendom og sine værdier, uanset om den vurdering nogle steder senere viste sig at være forkert. Den bliver helt fjernet, og det er jo også rigtig positivt. Der er henvist til, at man nu kan beskytte haver og landbrugsarealer. Der skulle man før have en vurdering af, om det havde en tilstrækkelig værdi til, at der kunne etableres kystbeskyttelse. Så bliver der for så vidt også givet mulighed for at lave nye forsøg. Det er alt sammen forholdsvis positivt.

Men når jeg sådan går ned og læser selve lovforslaget, må jeg sige, at jeg næsten står tilbage med flere spørgsmål, end jeg havde håbet på. Jeg synes i modsætning til Socialdemokratiets ordfører ikke, at det er rigtig godt, at man altid siger, at der nu skal tages hensyn til landskaberne. Det er ikke derfor, vi har en kystbeskyttelseslov. En kystbeskyttelseslov er i mine øjne en lov til, at man går ind og hjælper mennesker med at passe på deres ting. Så skal der tages nogle hensyn, og man skal selvfølgelig ikke kunne lave nogle projekter, der går ud over andre, og det forstår vi. Men at sidde konstant og sige, at vi skal tage hensyn til landskabernes udformning, og jeg ved ikke hvad, er noget, som jeg i hvert fald ikke forstår ret meget af, og det er det samme med, at det skal ske ud fra en helhedsvurdering. Der er vi i Dansk Folkeparti en lille smule skeptiske.

Det er vi, fordi vi i så lang tid har arbejdet for, at vi skal have ændret kystbeskyttelsesloven, og for, at vi skal have større metodefrihed. Vi skal hjælpe de mennesker, som mister deres ejendom; vi skal give en større frihed. Og i Dansk Folkepartis øjne er det sådan, at så længe vi har den aftale, at det er borgerne selv, der skal betale for den beskyttelse, de vil have, må de for den sags skyld også – så længe det ikke går ud over andre – selv vælge, hvad de vil have. Hvis de mener, at det hjælper at stikke et rør ned i sandet, så for min skyld ingen alarm; hvis de mener, at man kan lave et istidsprojekt, som vi har set i Gilleleje – vi har i udvalget været ude at køre – og det hjælper, så for min skyld ingen alarm, så længe det ikke generer andre. Så kan vi godt snakke om store visioner om, at vi skal lave noget nationalt, om store projekter, fonde osv. Det er vi for så vidt ikke skeptiske over for, men sådan som reglerne er nu, hvor det er borgerne selv, der skal betale, må det også være dem, der træffer beslutningen om, hvordan det skal være.

Det, der bekymrer mig lidt, nu når jeg sidder og læser selve lovforslaget, er, at der f.eks. kan gives afslag på hård kystsikring, hvis der ikke samtidig foretages sandfodring. Det står på side 10 i lovforslaget, anden spalte nederst. Man kan også stadig afvise en hård løsning ved at henvise til offentlighedens adgang til stranden og langs kysten. Og det er jo svært at forstå. Jeg kan godt forstå, at der skal være adgang til stranden. Det vil vi alle sammen gerne have. Men hvis der laves en skråningsbeskyttelse med sten, og hvis alt det andet foran forsvinder, så man ikke kan gå på standen, mener jeg som sådan ikke, at det er et problem. Det synes jeg ikke. Det har jeg lidt svært ved at se – i hvert fald i forhold til at alternativet er, at der er et

hus, der falder i havet. Så kan det godt være, at man godt vil have adgang til stranden, men der må trods alt være nogle hensyn, der tag-
es der.

Jeg synes også, at det måske er en lille smule bekymrende, at Kystdirektoratet stadig giver en såkaldt vejledning. Jeg er godt klar over, at der umiddelbart ikke står noget om, at kommunerne er forpligtet til at følge de her vejledninger, og det er sådan set rigtig godt, men det er også almindeligt kendt, vil jeg sige – især for sådan et gammelt byrådsmedlem som mig – og man ved det godt, at når myndigheder spørger en anden myndighed til råds, plejer rådet at blive fulgt. Det kan godt bekymre mig en lille smule, for Kystdirektoratet er måske ikke det, jeg har den største tillid til.

Så jeg vil sige, at der kommer en række spørgsmål. Til gengæld synes jeg umiddelbart, at vi skal være positivt indstillet. Jeg synes, at det her lovforslag sammen med den ændring, der sker med planloven, som vi også støtter, giver nogle muligheder, og de muligheder skal vi bestemt udnytte. Så vi har en positiv tilgang, men jeg har dog en del spørgsmål.

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er et spørgsmål fra fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:25

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jeg får sådan en lyst til at stille ordføreren nogle spørgsmål efter den her tale. Jeg skal lige høre, om ordføreren kan sætte nogle flere ord på metodefriheden ved hård kystsikring. Hvad er det efter ordføreren mening – sådan helt konkret, så vi kan se det for os – som folk skal have lov til at kunne gøre foran deres ejendomme og ned på en strand? Og er ordføreren ikke bekymret for, at det så kan skæmme dels andres adgang til stranden, dels oplevelsen ved at være der, hvis der er helt tilfældige og individuelt udvalgte hårde kystsikringsmetoder på sårbare kyststrækninger?

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:25

Pia Adelsteen (DF):

Nej, jeg er ikke bekymret. Jeg ved godt, at Danmarks Naturfredningsforening har ført en kampagne, der siger, at man nærmest kan vippe en losseplads af ude på strandkanten, for så har man en beskyttelse. Men det er vi aldrig nogen sinde gået med til, og det kommer ikke til at ske. Så den kampagne giver jeg ikke meget for. Men derfor er jeg også lidt glad for spørgsmålet, for så kan man jo svare meget klart. Det er klart, at når man laver en skråningsbeskyttelse, skal den have en eller anden form for udseende. Men jeg tror, at de fleste danskere er vant til at se meget store sten som en skråningsbeskyttelse.

Jeg tror, at de færreste danskere ved, at der er 25 km hård kyststrækning fra Søndervig og nordpå, som faktisk er lavet af beton. Men der er bare sand på. Det er der ingen, der ved, men det er der, og det virker. Så når man siger, at vi har de her store uberørte kyster, er det en sandhed med modifikationer, må man sige. Og jeg skal ikke sidde og gøre mig til dommer over, om noget er pænt eller ej; smag er forskellig fra person til person. Jeg vil også gerne have, at der selvfølgelig er adgang til strandene – selvfølgelig. Der er steder i Nordsjælland, hvor det er meget, meget svært at komme rundt. Men jeg kan også godt forstå, hvis borgere sidder og er meget bekymret for, at deres huse falder i vandet, og at de så gerne vil have lov til at gøre noget.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 10:27

Maria Reumert Gjerding (EL):

Nu taler jeg jo ikke om Danmarks Naturfredningsforening. Jeg er meget interesseret i at høre, lige præcis hvad ordføreren tænker. Så hvis man får lov til at bruge sten eller bygge en mur, er det så ordføreren opfattelse, at man skal forsøge at dække det til, så det netop passer ind i landskabet, eller er det noget, man individuelt kan vælge at gøre og så på den måde jo ændre landskabet og vores naturs udtryk? Jeg synes, at lige præcis den del af debatten er utrolig vigtig, for smag og behag er jo individuelt. Altså, jeg har heller ikke noget imod, at man laver rør, hvis man selv betaler for dem, men de er jo skjult.

Så kan ordføreren ikke lige uddybe, om man – hvis man laver den form for hård kystsikring – så skal sørge for, at det passer ind i landskabet, og prøve på at skjule det på en eller anden måde?

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Pia Adelsteen (DF):

Nu kan store sten være svære at skjule, og så kan vi godt bede borgerne om at bruge en masse penge på at putte sand på, som så forsvinder – nu når der er lidt vind og lidt blæst og lidt vand, forsvinder det sand meget hurtigt. Så man kan sige, at det er en driftsomkostning, som kan blive ret dyr for de borgere, der bor de steder. Så nej, jeg er ikke nødvendigvis tilhænger af, at alt skal dækkes til med sand. Jeg synes, at det, der er vigtigt, er, at folk får lov at beskytte deres ejendomme og deres værdier. Jeg har ikke en udtømmende liste over, hvad man må, og hvad man ikke må, men når jeg henviser til Danmarks Naturfredningsforening, er det selvfølgelig med henvisning til den kampagne, der har kørt om affald.

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Trine Torp, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:28

Trine Torp (SF):

Det gav mig bare lige anledning til at følge op med et spørgsmål for sådan at få det præciseret lidt, for jeg syntes faktisk, det var nogle meget udmærkede spørgsmål, som Enhedslistens ordfører stillede. Hvor går grænsen for Dansk Folkeparti for, hvad for en form for kystsikring der må anvendes, og hvad kan få Dansk Folkepartis ordfører til at vægte f.eks. naturhensyn eller samfundsmæssige hensyn som f.eks. lige adgang til stranden?

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:29

Pia Adelsteen (DF):

Lige adgang til stranden – det synes jeg jeg har fortalt – skal der selvfølgelig være. Men jeg har også sagt, at hvis man vil lave en skråningsbeskyttelse og hele stranden er væk om vinteren, så er det ganske svært at gå der. Det vil jeg bare sige, sådan er virkeligheden jo. Det kan man f.eks. tage en tur op til Liseleje og se ude foran en kystvej. Der er skråningsbeskyttelse, og når der har været en storm, er der ikke ret meget strand at gå på. Det er jo lidt vanskeligt at gå på

de her store sten, men jeg synes, det er i orden, at de har fået lov at lave stenene, for ellers falder deres huse i vandet. Så det er jo helt klart en afvejning. Jeg har heller ikke noget imod den kystbeskyttelse, der er på en 25 kilometers strækning ude på Vestkysten, som så er pumpet til med sand. Der er ingen, der ved, at den er der, men den er der. Men det er også staten, der er medfinansierende til al den sandfodring derovre. Det er det ikke nødvendigvis andre steder. Så vi er jo nødt til hele tiden at kigge på, hvad vi kan forlange af borgerne de skal betale, i forhold til at de selvfølgelig skal have en ret til at beskytte deres ejendom og værdier.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Trine Torp.

Kl. 10:30

Trine Torp (SF):

Så bare lige opfølgende: Hvad vil ordføreren ikke være med til?

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:30

Pia Adelsteen (DF):

Det ved jeg faktisk ikke. Jo, jeg vil ikke være med til, at man bare smider gamle mursten og sådan noget ned på stranden, det vil jeg ikke. Det skal være ordentlige projekter, og det skal også være noget, som virker.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Carsten Bach, Liberal Alliance.

Kl. 10:30

Carsten Bach (LA):

Tak. Jeg trykkede mig ind, fordi der pludselig blev sådan en fokus på, hvad Dansk Folkepartis ordfører synes er grænsen for, hvad god og ordentlig kystbeskyttelse er og ikke er. Men min opfattelse er – og det håber jeg jo så også er Dansk Folkepartis opfattelse – at den ændring, vi er på vej ind i med bl.a. det her lovforslag og flere andre initiativer, der også er blevet taget fra regeringens side med støtte fra bl.a. Dansk Folkeparti, jo netop betyder, at kystbeskyttelse fremover skal være mere lokalt forankret, at den skal besluttes ude lokalt i kommunerne, i de forskellige kommunalbestyrelser, med vejledning fra Kystdirektoratet. Vil Dansk Folkepartis ordfører ikke give mig ret i, at mange af de her projekter jo rent faktisk er langt bedre forankret ude lokalt, hvor man ved, hvad det er, der skal til for at tilpasse kystsikringen til de omkringliggende omgivelser, natur, by, havn osv.?

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:32

Pia Adelsteen (DF):

Jo, jeg er fuldstændig enig. Jeg synes, det er rigtig godt med den aftale, der er lavet, hvor det netop er ude lokalt, man finder ud af, hvad det er, man skal gøre. Så undgår vi også situationer, som vi f.eks. så det i Hjørring Kommune, hvor nogle borgere ønskede at lave et kystbeskyttelsesprojekt. Kystdirektoratet spurgte kommunen: Hvad siger I? Og høringssvaret var: Det synes vi faktisk ikke de skal have lov til. Da husene så faldt i vandet, stod alle de lokale politikere og kunne jo nok have ondt af, at alle husene var faldet i vandet, men havde sådan set selv været medvirkende til det, sådan som jeg ser det.

Så jo, jeg er rigtig glad for, at det bliver forankret lokalt, fordi man kender det, og jeg er også rigtig glad for, at vi så også laver den ændring i planloven, hvor man giver den her mulighed for ligesom at arbejde kystbeskyttelse sammen med klimaforandringer og se på, hvordan man nu kan gøre det og tilpasse det de lokale forhold.

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 10:32

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Dansk Folkeparti har jo tidligere været i salen med et beslutningsforslag om, at der skulle oprettes en kystfond og sikres en større grad af statslig finansiering af nogle af de lidt større kystbeskyttelsesprojekter, projekter, hvor det er ganske åbenlyst, at det dækker mange kommuner, virksomheder og borgere og det har en kompleksitet og en økonomisk tyngde, som betyder, at det er ret oplagt, at det kan kommuner og grundejere ikke selv håndtere. Netop et sådant forslag har Socialdemokratiet jo været ude med uden at være alt for konkret, for det er klart, at det er sagkundskaben, der skal afgøre, hvad det så er for nogle store projekter, vi skal have sat i gang, når vi kigger ind i et scenarie, hvor klimaforandringen betyder stigende vandstand. Og vi har også ladet det være op til en diskussion blandt partierne, hvordan man skal finansiere det. Man kan jo forestille sig både en almindelig finanslovsfinansiering, men også en forsikringsfinansiering, som man kender det fra Stormrådet og lignende. Det er lidt uklart, hvor Dansk Folkeparti i øjeblikket står i det spørgsmål, og det ville jo være meget hjælpsomt, hvis Dansk Folkeparti fortsat stod ved deres tidligere beslutningsforslag. Tak.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:34

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Jeg vil sige det sådan, at jeg ville ønske, at jeg kunne finde alle pengene på finansloven – det ville være dejlig nemt – og at kystsikringen var et nationalt anliggende. Det har vi altid syntes i Dansk Folkeparti, fordi Danmark er et land med rigtig mange øer. En kystfond kan være en måde at gøre det på, og jeg vil godt sige, at vi også gerne vil være åbne for at diskutere, hvad man kan gøre. Men jeg vil også sige, at det ikke skal være sådan et sted, hvor kun store projekter godkendes, mens noget andet bliver afvist. Altså, man skal jo netop ind og lave de der meget store visionære nationale handlingsplaner, og sådan som jeg ser det i forhold til kystbeskyttelsen, tror jeg faktisk efterhånden på, at det er meget, meget bedre, at det kommer ud lokalt.

Når det bliver nationalt, bliver det også meget sådan med, nå ja, men herregud, der sker ikke så meget, fordi det lige er et sted, hvor det egentlig ikke har den store betydning, og hvor der måske ikke er så mange mennesker. Der kan jeg egentlig bedre lide tanken om, at det så bliver lokalt forankret og lokalt besluttet. Så ja, vi er åbne for en diskussion, men jeg har også nogle forbehold, som ordføreren helt sikkert kan høre.

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 10:35

Christian Rabjerg Madsen (S):

Vi har sådan set også masser af forbehold og spørgsmål. Det her er jo ikke nogen nem sag. Vi må bare konstatere, at vi kigger ind i en

situation, hvor vandet stiger og der vil blive behov for projekter, som jeg tror de fleste kan indse ligger ud over, hvad kommunerne kan håndtere. Det tror jeg sådan set vi er enige om. Det lyder i hvert fald sådan. Jeg siger jo heller ikke, at ordføreren for Dansk Folkeparti skal komme med et pengetræ. Det må vi kigge på, og der er jo forskellige måder at finansiere det på. Det kan både være via finansloven og andre ting. Men hvis vi er enige om, at der skal være en diskussion af det her iblandt partierne, skulle vi så ikke udnytte det flertal, vi sidder på, og sørge for, at regeringen rent faktisk indkalder til de her drøftelser?

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:35

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes, det kan være rigtig, rigtig fint at tale om det. Men det, jeg er glad for med hensyn til det her forslag og også det tidligere om planloven, er, at der rent faktisk sker noget. Altså, vi har snakket kystbeskyttelse i al den tid, jeg har været i Folketinget – og det har jeg været i 10 år – og der er ikke sket noget. Den kystbeskyttelseslov, som vi rent faktisk er ved at ændre, blev vedtaget i 2006 – Dansk Folkeparti er ikke en del af den – så den har eksisteret i 11 år, og sådan som det er, er det jo ikke, fordi der er sket noget derude. Folk har bare mistet deres ejendomme, men med det her forslag sker der rent faktisk noget. Jeg vil gerne tale fond, og jeg vil gerne se, om vi kan gøre noget, men det betyder ikke, at vi skal ændre på det her forslag, synes jeg.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere kommentarer og bemærkninger. Så er det hr. Erling Bonnesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Vi har mere end 7.000 km kyststrækning i Danmark, og lige meget hvor man befinder sig, er man maksimalt 50 km fra kysten. Kysterne er jo indbegrebet af Danmark, og vi ved alle sammen, at kysterne er unikke, og vi kan lide dem, vi holder af dem, og derfor skal vi også værne om dem og sikre, at vi stadig væk har dem, og at de kan bestå.

Vi er også en del af en tid, hvor klimaændringer påvirker vejret meget. Der er global opvarmning og kysterosion og en gang imellem også nogle oversvømmelser, så der er også nogle udfordringer at tage hånd om. Kystbeskyttelse er derfor vigtigere end nogen sinde før, og nye metoder til beskyttelse af kysterne, herunder også beskyttelse af ejendomme, er jo kærkomne. Så det er godt, at vi nu med det her lovforslag så at sige får gjort noget ved det og givet mulighed for det.

Hidtil har vores lovgivning jo bremsset for en del af det, og dette lovforslag skal så være med til at åbne op for flere mulige løsninger. Man kan også sige, at der altså bliver flere forskellige håndtag at trække i. Det vil også være godt, for udfordringerne er jo forskellige rundtomkring. Lovforslaget giver dermed også, kan man sige, mere valgfrihed mellem nye og uprøvede kystbeskyttelsesmetoder, også mere såkaldt hård kystsikring, hvor det vil være det rigtige.

Lovforslaget giver bedre rammer for at foretage kystbeskyttelse på den måde, som også borgerne flere steder jo ønsker det. Det er klart, at man helt lokalt ved, hvordan udfordringerne er, og hvor skoen så at sige trykker. De har jo så også en masse gode bud på, hvad der konkret skal til.

Kystbeskyttelsesmetoderne skal dog stadig tage højde for eventuelle skadevirkninger på ejendomme, eller man kunne sige kollision med samfundsmæssige interesser. Samtidig giver lovforslaget mulighed for, at kystbeskyttelsesloven nu også gælder fast ejendom i en lidt bredere forstand, herunder også ubebyggede arealer, dyrkede arealer m.v. Denne ændring af kystbeskyttelsesloven er med til at sikre kysterne og ejendomme i højere grad end tidligere, og det er også rigtig godt, at der kommer mere lokal indflydelse ind. Det vil give bedre lokale løsninger. Så vi får altså i højere grad beskyttet de danske unikke kyster, og Venstre stemmer selvfølgelig for dette lovforslag. Tak.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Nu har vi endnu et lovforslag, som jo relaterer sig til de klimaforandringer, vi står midt i, og de ændringer, vi oplever som følge af klimaforandringerne, og som bl.a. er, at vandstanden stiger i vores have og vi vil opleve mere voldsomme storme og dermed også flere oversvømmelser af vores kyster og vores kystnære områder. Vi er fuldstændig enige i, at kystsikring er enormt vigtigt. Det er også derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag om lige præcis det her helt tilbage for et år siden, hvor vi kom med vores bud på, hvordan man bedst kunne sikre en kystsikring, der tager nogle overordnede nationale, samfundsmæssige hensyn og sikrer nogle sammenhængende kystprojekter.

Vi er meget kritiske over for det lovforslag, der ligger her, fordi vi synes, at hensynet til landskab og natur nedprioriteres. Vi er meget bekymrede for, at man giver kommuner og den enkelte lodsejer mulighed for at vælge deres egne individuelle løsninger, bl.a. hård kystsikring. Det er i hvert fald det, vi er bekymrede for, nemlig at man netop vil bruge hård kystsikring – det kan være sten, det kan være en mur, det kan være en række forskellige løsningsmuligheder – som sådan set vil påvirke naturen og landskabet negativt for alle de mange, mange mennesker, der kommer til vores strande og vores kystnære områder for at opleve dem, for at være i dem og for at nyde naturen og landskabet. Så det er de kritiske bemærkninger.

Jeg har en række spørgsmål til ministeren, bl.a. om det her med, at man tager landskab og natur og fjerner det fra lovens selvstændige formål og putter det et andet sted hen. Hvad det konkret vil have af konsekvenser, kan jeg ikke fuldstændig læse ud af lovforslaget, som det ligger her.

Det, vi også frygter, er, at vi vil se meget kaotiske forhold i kystområderne med *nogle* kommuner, der giver lov til *nogle* løsninger, andre kommuner, der ikke giver lov til de samme løsninger, og den kritik og store diskussion, der så formentlig vil være som konsekvens af det. Og der vil også være alle mulige underlige løsninger, som vi ikke kan forudsige i dag, der så kan komme til at udspille sig på vores kyster.

Så helt grundlæggende synes vi, det her åbner op for tilfældighed og et vildt vesten, som vi er meget, meget stærkt kritiske over for. Det handler ikke om, at vi ikke synes, at kystbeskyttelse er vigtigt. Vi synes, at kystbeskyttelse er ekstremt vigtigt, men det er så vigtigt, at vi ser det, som at vi er nødt til at tænke tingene sammen på tværs af de enkelte grundejeres interesser, på tværs af de enkelte kommunale interesser, og som nogle sammenhængende projekter, hvor vi også nationalt fra statens side går ind og prioriterer, hvad vi skal vælge at kystbeskytte, og hvad vi skal vælge ikke at kystbeskytte. Det er jo også et aktivt valg at sige: Det her område vælger vi så ikke at kystbeskytte. Og hvis der så er nogen, der skal en hjælpende

hånd i forhold til at bo et andet sted, så må vi også være parate til at hjælpe. Og når jeg taler med nogle af de mennesker, der er ramt af det her, er det, de i virkeligheden efterspørger, en afklaring af, hvad der skal ske. Tak for ordet.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der et spørgsmål. Fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:43

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg har bare et spørgsmål vedrørende ordførerens bemærkning om, at det her vil åbne for tilfældighed og det vilde vesten, tror jeg det var. Jeg har en lille historie fra Nørlev Strand, hvor man i 2008 søgte om at få lov til at lave skråningsbeskyttelse og fik nej for derefter i starten af 2017, tror jeg det var, at få ja til selv samme projekt, fordi Kystdirektoratet nu havde ændret praksis. Er det det samme som tilfældighed og det vilde vesten, eller hvad? For her er der tale om fuldstændig det samme projekt, som man i 2008 fik nej til, men efter at mindst 26 huse er faldet i vandet, får man så ja. Er det ikke også en tilfældighed?

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:44

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jeg ved ikke, om det konkrete eksempel er udtryk for en decideret tilfældighed. Jeg forholder mig til det lovforslag, der ligger, hvor man åbner for, at den enkelte kommune kan give mulighed for, at man vælger en lang række forskellige løsninger, så den enkelte grundejer kan tage nogle metoder i anvendelse.

Jeg er bekymret for, at det vil skubbe problemet videre til naboerne. Jeg er bekymret for, at det er dem – de kommuner og de grundejere – der har råd til kystsikring, der så også får kystsikring, hvorimod dem, der ikke har råd, ikke får kystsikring. Og jeg er bekymret for, at kommunerne vil have en helt forskellig praksis på det her område, så nogle vil opleve, at de kan få lov til at lave hård kystsikring med sten, mure og alverdens ting, mens andre måske ikke kan få lov til det, fordi kommunen aktuelt prioriterer naturmæssige og landskabelige hensyn ved kysterne højere. Det er den tilfældighed, jeg er meget, meget kritisk over for.

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:44

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil godt børe lidt mere i det her, for forskellige løsninger findes allerede, så jeg forstår simpelt hen ikke, hvad Enhedslistens ordfører mener. Altså, de forskellige løsninger, man bruger i dag, er forskellige, fordi det afhænger af, hvad der kan bruges de forskellige steder, og hvordan havet opfører sig de forskellige steder. Derfor er de jo forskellige – det er jo logik for burhøns, var jeg lige ved at sige. Det bliver de jo nødt til at være.

Så hvad er det helt konkret, Enhedslisten synes er forfærdeligt, ved at det ikke længere er Kystdirektoratet, der siger ja eller nej til forskellige projekter, men at det nu foregår ude lokalt, hvor man trods alt om ikke andet er rimelig lokalkendt? Og hvilke områder er det, Enhedslisten ikke vil beskytte?

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Maria Reumert Gjerding (EL):

Som jeg også startede med at sige, er det jo ikke, fordi vi ikke synes, at kystbeskyttelse er vigtig, og at vi ikke synes, at der skal ske nogle forandringer. Så for mig at se er spørgsmålet ikke, om vi enten skal fastholde status quo eller vedtage det her lovforslag. Det er jo derfor, vi selv har fremsat et beslutningsforslag i Folketinget om, hvordan vi synes det skal gøres, og hvor vi – og der tror jeg faktisk, vi er meget enige – griber det her an nationalt ved at foreslå oprettelsen af et kystråd og en kystfond, der skal lave den her nationale prioritering, bl.a. med hensyn til de strækninger, der ikke skal beskyttes. For det er ikke min opgave at udvælge de strækninger – det er nogle, der har forstand på det, som i samarbejde med kommunerne kan prioritere de områder, så man siger: Her er der et kystbeskyttelsesprojekt, der rækker hen over mange kommuner, og det vælger vi at prioritere i fællesskab, i stedet for at det er den individuelle grundejer på strækningen, som har penge, der kan få lov at gøre det.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Carsten Bach, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance er vi heldigvis ikke så bange for forskellighed, og vi nærmest elsker det vilde vesten, vil jeg sige. Liberaliseringer kan heldigvis snige sig ind alle steder, også i kystbeskyttelse.

Når man med lovforslaget her ændrer formålsbestemmelsen, giver man samtidig den enkelte grundejer en større grad af frihed til at beskytte sin ejendom, herunder også ubebyggede arealer og landbrugsjord, og på den måde kan han eller hun kystsikre, som man nu engang selv ønsker og kan få tilladelse til lokalt. Det er klart, at hovedhensynet med kystbeskyttelseslovgivningen må være de grundejere, som gang på gang risikerer at få beskadiget deres ejendom. Der er naturligvis også andre hensyn, der skal tages, og som skal indgå i vurderingen, men det kan ikke passe, at det ikke er beskyttelsen af den enkelte ejendom, der prioriteres højest.

Også fjernelsen af 25-årskriteriet, som andre ordførere før mig også har nævnt, har stor betydning, når man i fremtiden skal søge om kystbeskyttelsestilladelse. Den praksis, som har udviklet sig, hvor en ansøgning pr. automatik afslås, hvis 25-årskriteriet ikke opfyldes, gør det helt urimeligt og administrativt meget tungt og nærmest umuligt for den enkelte grundejer at opnå en tilladelse, og derfor er det rigtig fint, at behovsvurderinger fremover indgår som et enkelt element blandt mange i den samlede vurdering.

Det er så kun et lille udpluk af et ellers rigtig fint lovforslag, som samlet set gør det lettere for de udsatte grundejere at beskytte deres ejendom mod oversvømmelser og kysterosion, og derfor støtter Liberal Alliance selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så har vi en ny ordfører, og det er hr. Christian Poll, Alternativet. Værsgo.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Christian Poll (ALT):

Dette forslag går i mine øjne den forkerte vej, nemlig i retning af at give den enkelte husejer og kommune flere beføjelser til at gennemføre kystsikring efter individuelt og kommunalt forgodtbefindende.

Jeg tror, at det kan blive til skade for vores natur og landskab og også med en stor risiko for suboptimering, at der kan skabes en masse løsninger, som ikke virker, som er grimme, som skaber problemer for naboområderne til de valgte løsninger.

Alternativet har sammen med Enhedslisten i sidste samling derfor fremsat forslag, det hed B 44, som i stedet sikrer en bedre sammentænkning og koordinering bl.a. via etablering af et kystråd og en kystfond, hvorfra der kan bevilges midler til sammenhængende kystbeskyttelsesprojekter og til friholdelse af områder fra kystbeskyttelse. Det er fortsat den vej, vi mener man bør gå. Nye og uprøvede metoder bør selvfølgelig udforskes, men det bør ikke være den enkelte husejer, der skal tage dette ansvar på sig. Det bør ske via en prioriteret national indsats og styret af det ønskede kystråd i stedet for. Derfor kan Alternativet indtil videre ikke tilslutte sig forslaget.

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti, en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:49

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Jeg skal bare lige forstå, hvad det er, Alternativet helt præcist vil. For jeg kan forstå, at man vil lave en fond, og så vil man have en national plan, og så skal man etapevis udmønte den plan. Og så pyt med, at nogle er sidst på listen, var jeg ved at sige; hvis der sker noget der, er det bare ærgerligt. Er det sådan, jeg skal forstå det? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Jeg kan forstå, at man går meget op i, at man f.eks. skal lave tværkommunale samarbejder, sådan at man på tværs af kommunerne får lavet nogle kystsikringsprojekter. Jeg ved også godt, at oppe i Nordsjælland er der tre kommuner, der er gået sammen, og som virkelig forsøger at lave et eller andet. Men indtil nu har de været sammen om det her i 3 år, og indtil videre er der ikke sket noget for husejerne. Er det optimalt?

Kl. 10:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Christian Poll (ALT):

Det er jo netop det – at vi ser en masse ikkeoptimale løsninger og processer derude. Vores tanke er, at i stedet for at gå den vej, hvor kommuner kan gøre, hvad de vil, eller husejere kan gøre, hvad de vil i højere grad, så vil vi gerne samtænke tingene og få eksperter på banen, der går ud og kigger på områderne med landskabsøjne, med naturøjne og med beskyttelsesøjne og vurderer, hvor det er, der bedst kan sættes ind, og hvor det er, husejere og den måde, vi bor og lever på, skal prioriteres højest, og hvor det er, naturen skal prioriteres højest. Det er jo ikke sådan, at man starter i den ene ende af Danmark og så bliver færdig 20 år senere i den anden ende af Danmark. Man vil jo typisk lave en løbende prioriteret indsats, hvor man hvert år mødes og justerer på prioriterede indsatser og siger: Nu skal vi have en indsats her, nu er det ved at presse på her. Det vil være noget af det, kystrådet vil skulle lave.

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Pia Adelsteen.

Kl. 10:51

Pia Adelsteen (DF):

Det, som I foreslår, ser jeg ikke meget forskelligt fra det, vi har haft med Kystdirektoratet. Jeg er godt klar over, at Kystdirektoratet må-

ske ikke ligefrem har lavet en plan over, hvor tingene skal foregå. Men de har i hvert fald haft en rimelig stor indflydelse på, hvem der har fået lov til at lave noget, og hvem der ikke har fået lov til at lave noget. Det må man jo alt andet lige erkende. Og kompetencen, får vi også hele tiden at vide, omkring, hvordan kystsikring skal foregå, ligger så åbenbart også altid hos Kystdirektoratet, aldrig hos nogle andre. Min pointe er bare, at hvis det er det, Alternativet og Enhedslisten ønsker, er vi i hvert fald ikke med i Dansk Folkeparti.

Kl. 10:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:52

Christian Poll (ALT):

Vi vil godt have et kystråd og en kystfond, der er tænkt sammen. Noget af ideen med det er jo, at man så også har nogle penge at arbejde med, sådan at man kan gå ud og prioritere baseret på et fagligt grundlag, som kystrådet arbejder med løbende, for, hvordan pengene kan bruges – selvfølgelig i en eller anden samfinansiering lokalt, men altså prioriteret ud fra en mere faglig tilgang. Det er sådan set kernen i den måde, vi tænker på.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der flere bemærkninger? Værsgo, fru Mette Abildgaard, Konservative Folkeparti.

Kl. 10:53

Mette Abildgaard (KF):

Tak for ordførertalen. Alternativet som parti taler jo meget om det her med, at man har tre bundlinjer: den økonomiske, den sociale og den miljømæssige eller klimamæssige. Jeg kunne godt tænke mig at prøve at spørge lidt ind til det her med et kystråd og en kystfond, for i yderste konsekvens kan det jo betyde, at det skal være kontanthjælpsmodtageren fra Nørrebro, som bor i en lille indelukket lejlighed på fjerde sal, som skal betale for kystsikring til direktøren ved Henne Strand, der bor i en 320 m² stor villa med udsigt til havet hver evig eneste dag fra sit badekar. Er det sådan principielt rigtigt i forhold til logikken i det her med bundlinjer osv.? Min pointe er bare, at de mennesker, der bor med udsigt til stranden, jo er dem, der har glæden af det hver evig eneste dag. Det er dem, der oplever værdien af det. Er det egentlig principielt fair, at der er andre, der skal betale for deres kystsikring?

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:54

Christian Poll (ALT):

Det er jo sådan, at i det beslutningsforslag, vi havde i sidste samling, B 44, har vi foreslået en finansiering, som handler om at øge den lovpligtige del af forsikringen – jeg kan ikke huske præcis, hvad den hedder, men altså en lovpligtig del af forsikringen for husejere. Det vil sige, at det er folk med fast ejendom, som vi peger på ligesom skal bidrage med et lille øget bidrag. Men vi er åbne for at snakke om andre former for finansiering. Det er selvfølgelig en meget svær balance, mellem at den enkelte, der har et sommerhus alleryderst ude, skal betale hele gildet, og at der også er en national problemstilling. Den balance er vi selvfølgelig åbne for at drøfte.

Kl. 10:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Mette Abildgaard.

Kl. 10:55

Kl. 10:57

Mette Abildgaard (KF):

Tak for præciseringen, i forhold til hvad der er tankerne bag jeres forslag. Man kan sige, at når det så bliver mennesker med fast ejendom, så kan det måske i stedet for mit eksempel med Nørrebro og fjerde sal være den enlige mor i Rødovre, der lige præcis har fået råd til at bo i den bolig, hun nu engang bor i. Så jeg har ikke noget spørgsmål. Men jeg ville bare understrege, at min pointe sådan set stadig væk er den samme, i forhold til hvem der bør bære byrden.

Kl. 10:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Ida Auken som ordfører for Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Ida Auken (RV):

For Radikale Venstre er det vigtigt, at vi får taget fat på kystbeskyttelsen, og vi synes sådan set, at de anbefalinger, der er kommet fra udvalget, langt hen ad vejen var gode. Men man bliver nødt til at sige, at for at lave kystbeskyttelse på en klog måde skal der altså være et overblik. Der skal være en samlet plan. Man skal vide, hvad man gør. Vi bør i Danmark i de enkelte kommuner have en idé om, hvor vi gerne vil have kyster, der kan udfolde sig i fri udfoldelse. Hvor vil vi gerne have hård kystbeskyttelse? Og vi bør simpelt hen kunne tale om, både lokalt, men også nationalt, hvad det er for et landskab, vi gerne vil passe på i de her forandrede klimatiser.

Problemet ved ikke at have en samlet plan er også, at der kan komme rigtig mange nabokonflikter ud af det her. Forestil jer, at man kystbeskytter i første række, fordi der ligger nogle der, og så forsvinder stranden, fordi sandet blæser væk. Så bliver anden og tredje række rigtig ked af det. Eller man kunne forestille sig, at man laver hård kystbeskyttelse, der gør, at folk ikke kan komme ned til stranden et sted, hvor de ellers egentlig havde ret til det og adgang til det. Det er altså noget, hvor man måske hjælper én person, men samtidig laver konflikt med rigtig mange andre mennesker og tager friheder fra dem. Så det bare at give én person frihed er ikke det samme, som at der så kommer mere frihed. Der vil være mange andre mennesker, der oplever, at deres muligheder og frihed bliver begrænset. Det er derfor, at planlægning er klogt og godt, fordi man tager mange menneskers perspektiv ind, når man finder løsninger.

Med lovforslaget i dag har vi fulgt høringsbemærkningerne og høringsnotatet, og vi har set, at der har været en ganske hård kritik fra bl.a. byplanlæggerne, fra Danmarks Naturfredningsforening og også til dels fra Dansk Erhverv og KL. Jeg kan også se, at regeringen har imødekommet en del af den her kritik, og jeg må tilstå, at det på nuværende tidspunkt er svært at sige, præcis om den er imødekommet nok til, at vi vil støtte det her forslag. For vi synes sådan set, at der er nogle ting, altså at få nogle nye metoder og give kommunerne noget mere ansvar, som er gode. Men vi er ikke sikre på, om vi er kommet helt i mål med de ændringer, som regeringen i høringsvaret skriver den vil lave. Så vi vil følge udvalgsbehandlingen tæt, og vi meddeler derefter, om vi stemmer for eller imod.

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen kommentarer, og så er det fru Trine Torp, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

SF kan ikke støtte det foreliggende lovforslag. Loven er et problem for kyst, natur og landskab på flere måder. Der kan fremover kystbeskyttes, uden at der er et dokumenteret behov for kystbeskyttelse. I princippet kan landbrugsjord og ubebyggede kyststrækninger også kystbeskyttes. Den anden grund er, at natur og landskab tages ud af lovens formål som et selvstændigt hensyn, angiveligt fordi der er ansøgere, som synes, det er urimeligt, at der skal tages hensyn til natur og landskab. Og »Natura 2000« nævnes i lovforslaget, men ikke anden beskyttelse som f.eks. § 3-natur. Hvad er egentlig grunden til det?

Det fremgår nu af lovforslaget, at der ikke er frit valg på alle hylde, når der skal vælges materialer til kystbeskyttelse, og det er selvfølgelig glædeligt. Men kan man med lovforslaget forvente, at landmænd og andre lodsejere nu vil blive modtagere af ren jord til opbygning af diger langs de danske kyster uden dokumenteret behov for kystsikring? Og så er jeg egentlig også i tvivl om, hvad konsekvenserne kan blive. Kan et afslag på kystsikring betyde ekspropriationserstatninger for kommunerne, og hvad vil det i givet fald komme til at betyde for afvejningen af hensyn til naturen, til den fri og lige adgang osv.?

Så der er en lang række ting, som jeg synes kalder på noget udvalgsbehandling, men også giver en høj grad af skepsis fra SF's side. Vi ser jo helst, og det har vi også sagt før, at man får lavet en meget mere helhedsorienteret, sammenhængende og fremtidssikret kystbeskyttelse, og gerne ud fra en tanke om en kystbeskyttelsesfond eller en klimasikringsfond, så vi også kan få nogle af de andre klimaforandringer og de konsekvenser, der er af dem, med i planlægningen.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Mette Abildgaard, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Mette Abildgaard (KF):

Tak for det. Jeg synes i virkeligheden som politiker, at kystbeskyttelsesloven er noget af det allersværeste, for vi skal virkelig balancere mellem nogle hensyn, som alle sammen er meget reelle, og som alle sammen fortjener at blive prioriteret. Når man kigger på kystbeskyttelsesloven i dag, ser man, at der er de her otte hensyn, som bliver oplistet; der er bl.a. et hensyn til naturens frie udfoldelse. De frie kyster i Danmark er noget af det allerskønneste, vi har, og vi har et kæmpe ansvar for at passe på det og at sikre, at det er en gave, vi giver videre til de kommende generationer. Men omvendt tror jeg også, det gør indtryk på alle, også os politikere her på Christiansborg, når vi har talt med de mennesker, som står i situationen, hvor deres hjem risikerer at ryge i havet, fordi både bureaukrati, men også lange sagsbehandlingstider og alt muligt andet, reglerne, som de har været skruet sammen, blokerer for, at man kan sikre sit hjem. Og ens hjem er egentlig også noget, der har ret stor betydning for os Konservative, for det er det, der er kernen om ens liv, om ens familie, og jeg synes, at man i udgangspunktet må gå relativt langt for at beskytte folks hjem.

Vurderingen fra regeringens side har været, at i de her otte hensyn, som har været oplistet i den tidligere lovgivning, er vægningen blevet skæv. Det har været for svært at kunne kystsikre, og det er jeg sådan set enig i, og derfor synes jeg, det, vi laver, er rigtig fornuftigt, med det lovforslag i dag, hvor vi går ind og giver bedre muligheder for at kunne kystsikre med flere forskellige metoder, så længe man vel at mærke sikrer sig, at det ikke går ud over naboendommen, og

så længe der også tages miljø- og landskabshensyn. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man afskaffer den her 25-årsregel, for rettidig omhu må vi her fra Christiansborgs side simpelt hen ikke gøre ulovlig, og jeg mener, det er rettidig omhu også at tænke på den næste generation, man ønsker at overlade sin ejendom til.

Så har der været snak om det her med, at man nu også får lov til at kystsikre flere arealer. Det kan være haver, det kan være landbrugsarealer og andet, og jeg synes også, at jeg lidt fra den tidligere taler, Trine Torp, hørte en bekymring i forhold til, om det ville give en masse kystsikring, der ligesom ikke er nødvendig, og som der ikke er behov for. Den bekymring deler jeg egentlig ikke, og det gør jeg ikke, fordi det økonomiske ansvar stadig væk ligger hos den enkelte grundejer, og det betyder også, tror jeg, at man ikke er villig til at investere de trods alt mange penge, kystsikring koster, hvis ikke det er, fordi der er noget, som har en reel beskyttelsesværdi, og som man er villig til at prioritere pengene på, for dertil er kystsikring stadig væk for dyr – det er i hvert fald min egen vurdering.

Jeg synes ærlig talt, det er et bedre lovforslag, vi behandler i dag, end det, der som udgangspunkt blev sendt i høring, og jeg synes egentlig bare, det er glædeligt, at man altid kan lytte til de kommentarer, der kommer. KL har bl.a. peget på nogle ting i forhold til den økonomiaftale, der blev indgået med dem. Det er blevet justeret til i det her lovforslag, og det synes jeg er rigtig fornuftigt. Jeg synes, vi med det her lovforslag finder en balancegang i en svær sag, for vi prioriterer både beskyttelsen af den enkeltes hjem og den base, det udgør, men ikke mindst også ansvaret for at kunne beskytte vores kystlandskab. Med de ord bakker Det Konservative Folkeparti op om lovforslaget.

Kl. 11:03

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Maria Reumert Gjerding. Værsgo.

Kl. 11:03

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Kan ordføreren med det her lovforslag forestille sig en situation, hvor de enkelte grundejere får lov til at kystsikre med sten, med byggeri af mur, altså den form for hårde kystsikringsmetoder, som risikerer at skæmme landskabet og vores kystnatur ganske markant?

Kl. 11:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Mette Abildgaard (KF):

Nej, jeg kan ikke forestille mig, at det med det her lovforslag bliver muligt at kystsikre med ting, som vil skæmme vores landskab ganske markant. Der har været rejst et spørgsmål, f.eks. fra Danmarks Naturfredningsforening, om det vil være tilladt bare at tømme brugte byggematerialer ud og bruge det som kystsikring. Og det er jo noget af det, vi har fået afklaret i den proces, der har været, nemlig at det kan du ikke bare gøre. Så den bekymring har jeg ikke.

Kl. 11:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 11:04

Maria Reumert Gjerding (EL):

Men som jeg også havde en dialog med Dansk Folkepartis ordfører om, er det jo selvfølgelig meget individuelt, hvad man synes er skæmmende, og hvad man ikke synes er skæmmende. Så hvis vi ser

bort fra byggeaffald og lossepladsmateriale, men også store kampesten eller det reelt at bygge en mur, er det så ordførerens opfattelse, at det her lovforslag åbner op for den mulighed?

Kl. 11:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Mette Abildgaard (KF):

Jamen nu laver vi jo noget lovgivning herinde, hvortil der også er nogle lovbemærkningerne, som jo sætter en retning, i forhold til hvilken vej man går. Men jeg tror egentlig i virkeligheden, at de, der har den allerstørste interesse i også at passe på kysterne, er de kommuner, som har store kyststrækninger, og som er klar over, at det, at de har de her attraktive kyststrækninger, er afgørende for, at de kan tiltrække turister, sælge sommerhusgrunde og alt mulig andet. Derfor tror jeg og har en meget høj grad af tillid til, at man vil være opmærksom på at sikre, at det ikke er noget, der kommer til at skæmme landskabet.

Kl. 11:05

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren og går videre til miljø- og fødevareministeren. Værsgo.

Kl. 11:05

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak til ordførerne for bemærkningerne. Ingen kan være i tvivl om, at kystbeskyttelse er et emne, der interesserer og berører mange mennesker, og derfor er jeg også fantastisk glad for, at regeringen har lavet det her arbejde sammen med bl.a. Dansk Folkeparti, men også KL. For der er alt for mange, der har sovet utrygt i sengen om natten, når der har været storm – både efterårets og vinterens stormsæson nærmer sig jo. Og derfor er det er væsentligt, at danskerne kan føle sig mere trygge i deres eget hjem.

Beredskaberne kæmper jo sammen med frivillige kræfter flere steder en heroisk kamp for at holde vandmasserne væk fra boliger og virksomheder. Hvert år har sine storme; sidste jul havde vi Urd, og senest er vi nu nået til Ingolf. Her var der igen danskere, der stod i en situation, hvor de i nogle timer svævede i uvished om, hvorvidt de næste morgen fortsat kunne kalde sig husejere.

Vi ved, at fremtidens kraftigere storme og forventede havstigninger kan være svære at ændre på, men det er udfordringer, vi må og skal lære at håndtere. Vi kan ændre vores lovgivning, så den bliver tidssvarende og giver kommuner og borgere mulighed for i tide at indrette sig på de kommende klimaændringer og dermed kunne sove trygt om natten.

Regeringen ønsker, at borgerne skal have bedre mulighed for at kystbeskytte deres ejendom på den måde, de selv ønsker at gøre det. Vi skal ikke diktere, hvilken metode der skal anvendes, hvis der findes flere lige gode løsninger.

Lad mig bare med det samme slå fast: Lovforslaget lægger ikke op til, som Danmarks Naturfredningsforening fejlagtigt har været ude at lave kampagne imod, at de danske kyster skal kystbeskyttes med byggeaffald og halmballer. Sådanne løsninger er ikke kystteknisk egnede og kan i sig selv forringe miljøtilstanden på kysten.

En god løsning er en løsning, der skaber tryghed og løser en udfordring med erosion eller oversvømmelse. Samtidig er den gode løsning kendetegnet ved, at den ikke skader naboen. Derfor indgår det i regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2018, at – og jeg citerer – »regeringen vil endvidere ændre vægtningen i kystbeskyttelseslovens formålsbe-

stemmelse, så grundejere kan beskytte i flere tilfælde og med øget metodefrihed».

Kl. 11:10

Det skal være op til den enkelte borger at vurdere, hvordan privat ejendom skal beskyttes. Hvis man foretrækker en dyr fremfor en billig løsning, og når man selv betaler regningen, ja, så skal myndighederne ikke sætte spørgsmålstejn ved det. Den enkelte borgers mulighed for at beskytte sin ejendom skal heller ikke være afhængig af, om hans hus vil styrte i havet om 25 eller 26 år, og derfor foreslår regeringen, at 25 års-kriteriet udgår.

Der skal fortsat lægges vægt på kystbeskyttelsesmetodens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet, men hvor der er flere mulige løsninger, skal grundejeren have valgfrihed, dog fortsat under den forudsætning, at en løsning ikke medfører en uønsket eller ligefrem negativ påvirkning af nabostrækninger.

Endelig giver vi nu også mulighed for at afprøve nye kystbeskyttelsesmetoder gennem forsøg, for regeringen er optaget af, at vi har en regulering af kystbeskyttelsen i Danmark, der imødekommer det behov og de ønsker, udsatte grundejere har. Og lovforslaget er et stort skridt i den rigtige retning.

Som vi har set i sager fra Roskilde Fjord, men også andre steder i landet, kan der gå år fra skitse til handling, fordi der skal træffes mange forskellige afgørelser. Det er ikke hensigtsmæssigt. Næste skridt er derfor en yderligere forenkling af reglerne for etablering af kommunale helhedsløsninger, og regeringen forventer derfor at fremsætte endnu et lovforslag i begyndelsen af det nye år.

Jeg glæder mig over, at vi nu har et lovforslag, der er med til at give borgere, der er udsat for erosion eller oversvømmelse, mulighed for igen at sove trygt om natten. Med lovforslaget er balancen fundet mellem hensynet til den private ejendomsret, som regeringen sætter uendelig højt, og så de væsentlige samfundsmæssige hensyn, der også indgår i afvejningen. Jeg håber på bred opbakning – og ser derfor frem til den fortsatte behandling af lovforslaget.

Kl. 11:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Maria Reumert Gjerding. Værsgo.

Kl. 11:09

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jeg vil bare gerne høre ministeren sætte ord på, hvad baggrunden er for og hvad de konkrete konsekvenser vil være af, at man tager hensynet til natur og landskab ud af selve lovens formål. Det er jo reelt noget nyt. Hvad kommer det til at betyde i praksis?

Kl. 11:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:09

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. I praksis vil beskyttelsesniveauet være, som det er i dag.

Kl. 11:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Maria Reumert Gjerding for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:09

Maria Reumert Gjerding (EL):

Men hvad vil det betyde for naturen og for landskabet? Der må være en eller anden forandring, når man netop fjerner det som et selvstændigt element i lovens formål. Betyder det noget for naturen og for hensynet til naturen og landskabet?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 11:10

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Nej, der vil fortsat være et beskyttelsesniveau, som vi kender det i dag, men det, der jo er forskellen, er, at kommunerne i den praktiske virkelighed får en opgave i at lave en vurdering på baggrund af den vurdering, der kommer fra Kystdirektoratet, så man tager hensyn både til borgernes private ejendomsret, men naturligvis også til kysterne.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Trine Torp.

Kl. 11:10

Trine Torp (SF):

Så vil jeg bare gerne høre, hvorfor det ikke kan skrives i formålet. Hvis det stadig væk er det, der er hensigten, hvorfor kan det så ikke stå forrest i formålet med loven?

Kl. 11:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:10

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Fordi vi har formuleret det, som vi har, og det finder regeringen er meget fint.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Trine Torp.

Kl. 11:10

Trine Torp (SF):

Så det vil sige, at hvis vi stiller et ændringsforslag, kan vi egentlig lige så godt også få det vedtaget, for det har egentlig ikke nogen betydning i ministerens øjne?

Kl. 11:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:11

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Vi vil selvfølgelig først se, hvad det ændringsforslag går ud på mere konkret, og så vil vi vurdere det derefter.

Kl. 11:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Poll, Alternativet.

Kl. 11:11

Christian Poll (ALT):

Det bliver jeg også nødt til at følge op på; det lyder mærkeligt. Hvis det ikke har nogen betydning, om det står der eller ej, hvorfor så fjerne det? Det må der da være en forklaring på.

Kl. 11:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Regeringen har ønsket at signalere det, vi har ønsket at signalere med formålsbetegnelsen, og det er det, vi signalerer. Og så fremgår det af øvrige elementer i lovforslaget, hvordan vi sikrer beskyttelsen af naturen og hensynet til kystlandskabet.

Kl. 11:11

kontrol af deres drikkevand. Det er afgørende, at de ved, hvad god vandkvalitet er, sådan at de kan vide, hvordan man sikrer, at drikkevandet ikke er – eller bliver – forurenet. Derfor støtter Socialdemokratiet forslaget.

Vanskeligere har jeg ved at forstå behovet for ændringen i drikkevandsbekendtgørelsen, som er foretaget af miljøministeren uden inddragelse af Folketinget. I Socialdemokratiet er vi glade for, at ministeren trods alt har valgt at lytte til vores kritik plus de mange kritiske høringssvar. Vi er glade for, at borer, der giver mindre end 10.000 liter vand i døgnet, fortsat skal foretage obligatorisk kontrol. Som drikkevandsbekendtgørelsen er nu, er det kun enkeltvandforsyninger, der leverer vand til egen husstand, der bliver undtaget fra den obligatoriske kontrol.

Kl. 11:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Poll.

Kl. 11:11

Christian Poll (ALT):

Så det er altså et signal om, at naturen nedprioriteres? Er det sådan, det skal forstås, altså at det er ren signalværdi, og signalet er, at naturen nedprioriteres?

Kl. 11:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:11

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Det er et signal om, at den private ejendomsret skal beskyttes, og i forhold til at der er naturhensyn, skal de også afvejes, som vi gør det i dag.

Kl. 11:11

Det er naturligvis bedre end den oprindelige tilsigtede ændring, hvor 400.000 danskere ville miste kontrollen med deres drikkevand. Men 40.000 private borer, der leverer drikkevand til private husstande, bliver stadig undtaget fra den obligatoriske kontrol – og det, selv om det er påvist, at der særlig i de mindre, private drikkevandsboringer er en større sandsynlighed for forurenet vand. Det viser en undersøgelse fra 2004, som fandt, at der i 68 pct. af små vandforsyningsanlæg forekom overskridelser af grænseværdierne for enten pesticider, nitrat eller bakterier, herunder colibakterier.

Jeg har på den baggrund meget vanskeligt ved at forstå, at ministeren ønsker at sænke niveauet for kontrollen med drikkevandskvaliteten i de private borer, og jeg finder, at argumentet om direktivnærhed er en lille smule svagt i den forbindelse.

Med de ord støtter Socialdemokratiet forslaget om underretningspligten. Hvis de her husstande absolut skal undtages fra den obligatoriske kontrol, skal de selvfølgelig have den bedst mulige information om deres drikkevand. Så vi bidrager gerne til at rydde op efter den forringelse, som vi mener bekendtgørelsesændringen er udtryk for. Tak.

Kl. 11:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Fødevareudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører i ordførerrækken er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:14

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Underretning om forhold vedrørende vand).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).
(Fremsættelse 15.11.2017).

Kl. 11:12

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Efter den gode gennemgang fra de tidligere ordføreres side vil jeg bare sige, at Dansk Folkeparti støtter forslaget. Det er egentlig bare en bemyndigelse til netop at fortælle borgere, der har en boring, at det vil være klogt at få den undersøgt af og til. Og det synes jeg er godt, så vi støtter det.

Kl. 11:15

Forhandling

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Næste ordfører i ordførerrækken er hr. Erling Bonnesen, Venstre.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for ordet. Når vi behandler L 101, behandler vi et lovforslag, der følger op på ændringen af drikkevandsbekendtgørelsen. Lovforslaget skal sikre, at kommunerne har pligt til at underrette enkeltvandforsyninger om deres vandforhold.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er vigtigt, at de enkeltvandforsyninger, der ikke længere er underlagt obligatorisk kontrol af drikkevandet, bliver informeret om de mindskede krav til kvalitets-

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. I forlængelse af det, der allerede er sagt på området, kan jeg sige, at det er et ganske glimrende lovforslag, som Venstre også støtter. Der er allerede redegjort for forslaget, så det er der ingen grund til at gøre igen. Venstre støtter lovforslaget. Tak.

Kl. 11:15

Kl. 11:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Søren Egge Rasmussen (EL):

Efter at vi har lyttet til høringssvarene, vil jeg sige, at vi nok er nede på, at det her lovforslag er det mindste i denne samling. Jeg ved ikke, om der er sådan en konkurrence mellem ministrene om, hvem der kan få vedtaget det mindste lovforslag. Men jeg synes, det er godt, der kommer noget ud af høringer. Jeg deler sådan set den bekymring, som Socialdemokratiet også har, om, at det er væsentligt, at der er en vis kontrol med drikkevandet, også ude i de meget små borer. Men det er så ikke en del af lovforslaget, så den debat må vi jo tage på et andet tidspunkt.

Kl. 11:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Carsten Bach, Liberal Alliance.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Tak for det. Jeg tror også, jeg vil gøre det ganske kort og bare erklære mig enig med bl.a. Venstres ordfører og kort konstatere, at Liberal Alliance selvfølgelig støtter lovforslaget.

Kl. 11:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er heller ingen bemærkninger til hr. Carsten Bach, så vi går videre til hr. Christian Poll, Alternativet.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Christian Poll (ALT):

Tak for det. Jeg har været noget forvirret over det her forslag, så tak til hr. Søren Egge Rasmussen for lige at hjælpe mig med at blive klar på, hvad det er, der sker. Da jeg læste høringssvarene, tænkte jeg, at nu er fanden løs her, for der er åbenbart tale om, at vi lempet på den kontrol, vi laver, af vores drikkevand. Så kan jeg jo se, at forslaget er blevet justeret, sådan at der nu alene er tale om formidling, altså en bemyndigelse til at kunne bede kommuner og andre om at lave en formidling til ejere af vandboringer. Det kan vi selvfølgelig godt støtte.

Men jeg forstår så også på Socialdemokratiets ordfører, at der sker nogle ændringer på bekendtgørelsesniveau på det her område, og det bekymrer mig meget. For vores drikkevand er en helt central ressource, som vi virkelig skal værne om, og den minimale kontrol, man kan forvente, er jo en basal sikkerhed for os alle sammen. Så hvis man slækker på de krav, der ligger, om at analysere for farlige stoffer i vores drikkevand, synes jeg helt klart, det er den forkerte vej. Men det er så åbenbart taget ud af det her lovforslag, så når vi taler om det, kan vi støtte det, som det foreligger nu.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Næste ordfører i ordførerrækken er fru Ida Auken, Radikale Venstre.

(Ordfører)

Ida Auken (RV):

Tak. Lovforslaget er jo blevet gennemgået, og jeg vil sige, at vi selvfølgelig støtter lovforslaget, der giver mulighed for at underrette. Men vi synes også, at Socialdemokratiet har ret i sin kritik af den ukloge ændring af bekendtgørelsen, man har lavet, hvorefter man ikke længere skal lave drikkevandsprøver. For folk, der bor i områder med mindre vandboringer, skal selvfølgelig også vide, hvordan deres vand har det, hvordan deres vandkvalitet er. Så ja, vi hjælper også gerne ministeren med at rydde lidt op efter hans egen bekendtgørelsesændring i dag.

Kl. 11:19

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen bemærkninger til ordføreren. Tak. Vi går videre til fru Trine Torp, SF.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Tak for det. Som det er blevet sagt, er lovforslaget jo egentlig meget enkelt, og SF har intet imod, at det er kommunen, der skal informere forbrugerne om forhold, der handler om deres vand. Jeg havde sådan set hellere været involveret i de beslutninger, der ligger på bekendtgørelsesniveau. For der ligger jo en række forringelser af kontrollen med vores drikkevand, som ministeren allerede har gennemført gennem eksisterende bemyndigelser ved ændring af drikkevandsbekendtgørelsen. Og forringelserne er sket ene og alene med den begrundelse, at regeringen har bestemt, at der ikke må ske overimplementering af EU-bestemmelserne; at der altså er EU-direktiver og -forordninger, der skal fastlægge beskyttelsen af drikkevandet, og at regeringen ikke vil gå videre, selv om den må vedtage bestemmelser, der er skarpere, end hvad der kunne samlet et flertal i EU. Så fremover skal et stort antal vandprøver ikke længere tages på vandværket, men ude i udvalgte forbrugeres hjem fra deres vandhaner.

Selv om den gruppe af vandforsyninger, der ikke længere skal leve op til kvalitetskravene, er blevet mindre i forhold til det forslag, som blev sendt i høring, så gælder det stadig for alle enkeltindvindre, at der ikke skal leves op til krav om undersøgelse af vandkvaliteten. Man vil så fremover kunne risikere, at den lille familie på landet fint kan komme til at drikke vand med over 100 mg eller med masser af bakterier pr. liter, uden at der er nogen, der blander sig i det. Man vil også fremover kunne leje sit hus ud på egen hånd, uden at lejerne ved, at der er problemer med drikkevandskvaliteten.

Et problem, der også følger med den manglende kontrol med drikkevandskvaliteten, er, at man ikke længere har en mulighed for at kræve husstande med dårlig vandkvalitet tilsluttet almen vandforsyning. På den måde har man altså ikke længere en mulighed for at sikre udbygningen af vandværker i de mindre samfund.

Så det største problem er den allerede udsendte bekendtgørelse. Overflytningen af underretningsforpligtelsen er sådan set o.k.

Kl. 11:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren og går til fru Mette Abildgaard fra Konservative Folkeparti.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Mette Abildgaard (KF):

Tak for det. Nu er det jo ikke drikkevandsbekendtgørelsen, der er til debat her i dag, men derimod det lovforslag, som er præsenteret for os og er blevet gennemgået meget fint, og som dybest set bare flytter

en hjemmel, så man får en underretningspligt flyttet fra Miljøstyrelsen til kommunen. Så Det Konservative Folkeparti kan også støtte det her forslag, som jo er en god reminder om, at det har været hver en time værd, man har hængt i lygtepæle og hængt plakater op for at blive valgt ind i Folketinget, og hver dag, man har frosset med kolde fingre, når man får lov til at komme ind og lave forandringer som det her. Så vi bakker op om lovforslaget.

Kl. 11:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Mette Abildgaard og går over til miljø- og fødevareministeren. Værsgo.

Kl. 11:22

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Som minister for de mindste forslag takker jeg for opbakningen og har ikke yderligere at tilføje.

Kl. 11:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er en kort bemærkning. Hr. Christian Poll, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:22

Christian Poll (ALT):

Tak. Jeg undrer mig lidt over processen. Jeg synes, den er landet fint med, hvad der ligger i det her forslag. Det er jo så en meget lille ting, og den kan man selvfølgelig bifalde. Men jeg har bare en meget stor bekymring, når det nu kommer mig for øre, at man på bekendtgørelsesniveau lemper. Jeg har faktisk en bekymring, og man kunne spørge på den her måde: Hvad skal vi sætte af skilte over de vandhaner, hvor der ikke er blevet foretaget kontrol i måske mange år? Skal der stå, at det her er uegnet til drikkevand, før der foreligger en kontrol? Hvordan kan man som gæst, eller hvis man lejer et sommerhus, som fru Trine Torp fremhævede, være sikker på, at man ikke bliver forgiftet i en eller anden grad af det her vand? Er det noget, ministeren har overvejet at tage hånd om og måske komme med et forslag om, så vi kan blive mere betryggede i den situation?

Kl. 11:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:23

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet, men det ligger helt uden for den her debat, da det her handler om en bemyndigelse. Så det hører slet ikke det her lovforslag til.

Kl. 11:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Poll.

Kl. 11:23

Christian Poll (ALT):

Jeg er klar over, at det nu er rykket uden for det her lovforslag. Men det er jo stadig dagens emne for det her lovforslag, og er der noget, der bekymrer danskerne, er det kvaliteten af drikkevand. Så jeg synes da, det er relevant, om ministeren kunne berolige os lidt, og om der er styr på drikkevandet, også på de små enkeltboringer rundt omkring i landet.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen jeg kan sige til hr. Christian Poll, at enhver dansker, som har en privat drikkevandsboring, som leverer vand til den pågældende og dennes familie, nok vil være optaget af, at det vand, man drikker, er rent. Derfor får man nok taget de målinger, man skal have taget, hvis man selv har en bevidsthed omkring det. Så jeg er ret tryk ved, at danskerne har et selvansvar for deres drikkevand, hvis de kun har en privat boring, der giver vand til dem selv.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet, for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det er et spørgsmål til ministeren med de mindste lovforslag – bare det ikke er ministeren med de mindste ambitioner, går det jo nok. Ministeren siger, at han er helt tryk ved de mindre, private boringer. Men jeg nævnte jo netop i min ordførertale, at der faktisk er noget, der tyder på, at de små, private boringer har nogle større problemer end de store boringer. Jeg tror, at jeg fandt ud af, at det fremgik af en undersøgelse fra 2004, at 68 pct. af de små vandforsyningsanlæg havde udfordringer med grænseværdien for pesticider, nitrat eller eksempelvis bakterier – colibakterier og lignende. Så måske er der ikke helt grund til at have den tryghed omkring de mindre boringer, som ministeren giver udtryk for. Derfor kan jeg have lidt svært ved at se argumentet for at skære ned på kontrollen af drikkevand. Det er hele familier, vi taler om, og børn skal jo også beskyttes, selv om deres forældre vælger at have en privat boring og får vand derfra.

Kl. 11:25

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:25

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Det spørgsmål ligger jo også uden for det her lovforslag. Men af simpel høflighed over for ordføreren for Socialdemokraterne vil jeg bare sige, at den undersøgelse jo er mange, mange år gammel. Vi har en klar forventning om, at drikkevandskvaliteten er, som den skal være, og skulle man som borger være det mindste bekymret for sin drikkevandskvalitet, er det da den mest naturlige ting i verden, at man med en privat vandforsyning får det tjekket.

Kl. 11:25

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 11:25

Christian Rabjerg Madsen (S):

Findes der nyere tal, som betyder, at de tal, jeg henviser til, ikke længere er relevante? For hvis ikke der gør det, er det svært at se, at den viden, vi har på området, kan retfærdiggøre, at vi skruer ned for kontrollen med drikkevand i de private boringer.

Kl. 11:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:26

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Det vil jeg gerne oversende til hr. Christian Rabjerg Madsen.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Søren Egge Rasmussen for en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 11:26

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Fødevareudvalget. Hvis der ikke er nogen, der gør indsigelse i forhold til det, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ministeren siger, at han er tryk ved den viden, der er om vores drikkevand. Jeg er nu ikke helt så tryk, for der er også mennesker med en meget dårlig økonomi, som flytter langt ud på landet, og som kommer til at leje en eller anden bolig, hvor de måske ikke har størst mulig fokus på, om det drikkevand, som er i den bolig, er noget, som kan skade de børn, de eventuelt har. Så jeg synes egentlig, at der er nogle ting omkring det, der har været i høring, og det, der så er blevet pillet ud af loven, som gør, at jeg overvejer, om ikke det her lovforslag skulle ændres.

Nu har vi jo haft noget i høring, så det må jo give mulighed for, at vi kunne stille et ændringsforslag til lovforslaget, som gjorde det mere omfattende, så vi endte med, at det ikke var danmarkshistoriens mindste lovforslag, men måske tog højde for, at det kunne gøres til noget, der er lidt større og lidt bedre. Så jeg vil godt høre ministeren, om det ikke er korrekt, når nu der har været en høring, at vi kunne tage noget ind i lovforslaget, som er blevet taget ud.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:27

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Mig bekendt er det altid muligt at stille et ændringsforslag, så hr. Søren Egge Rasmussen er naturligvis velkommen til at hæve ambitionsniveauet set fra Enhedslistens stol.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ønsker hr. Søren Egge Rasmussen anden korte bemærkning? Værsgo.

Kl. 11:27

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det er da dejligt, at ministeren bekræfter, at Enhedslisten har højere ambitioner, end ministeren har, men nu skal det jo ikke være en battle om ord. Jeg synes sådan set, at den her sag med, at der kan være nogle familier, som bor langt ude på landet, som ikke har fokus på og som ikke har den store viden om, at det drikkevand, der ser rent ud, måske har et nitratinhold, som er for højt, og som kan skade deres børn. Der har vi som politikere et ansvar for at lave de rigtige rammer, sådan at vi beskytter mennesker bedst muligt, også med rent drikkevand.

Kl. 11:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:28

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg hørte ikke, at der var et spørgsmål, men ambitionsniveauet, som jeg henviste til, var udelukkende, at man udvidede lovforslaget, ikke at jeg tænkte, at det var kløgtigt at gøre det. Så det er bare for, at hr. Søren Egge Rasmussen tager det helt roligt.

Kl. 11:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om udstykning og salg af statslige arealer med campingpladser.

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).
(Fremsættelse 15.11.2017).

Kl. 11:28

Forhandling

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Man har et standpunkt, til man tager et nyt. Sådan sagde Jens Otto Krag engang. Og med lovforslag L 103 kan miljøministeren gøre de berømte ord til sine egne. I hvert fald er lovforslaget et stærkt vidnesbyrd om, at vi har en meget fleksibel miljøminister her-tillands.

For få måneder siden blev det samme lovforslag, som vi behandler i dag, om at sælge statslige arealer, hvorpå der drives campingplads, nemlig fremsat af Liberal Alliance, som på det tidspunkt ikke var en del af regeringen. Forslaget blev skudt ned af den daværende, men også af den nuværende miljøminister med argumentet om, og her citerer jeg:

»Campingpladserne indgår alle som en integreret del af et større rekreativt skov- og naturområde under Naturstyrelsen, hvor der samtidig er behov for at kunne opretholde den frie offentlige adgang til arealerne. Naturstyrelsens arealforvaltninger er fokuseret på at sikre friluftsmuligheder for danskerne og naturbeskyttelse af vores arealer.«

Se, det synes jeg er en smuk argumentation, et stærkt forsvar for danskernes adgang til natur. Socialdemokratiet benyttede sig da også af cirka den samme argumentation, og derfor bakkede vi også op om den daværende miljøminister, og vi skød forslaget ned sidst sammen med den nuværende og daværende miljøminister. Vi opretholder så-dan set vores synspunkt i dag.

Det er ærgerligt, at regeringen er vendt 180 grader på det her spørgsmål. Det er ærgerligt, at miljøministeren er vendt 180 grader på det her spørgsmål og dermed ser stort på de rekreative muligheder, som danskerne nu bliver frarøvet, når man sælger de her arealer, som kan overgå til privat camping, og som dermed risikerer at blive taget ud af det areal, som danskerne har en fri adgang til. Jeg er meget, meget ked af, at ministeren har skiftet holdning til det her spørgsmål.

I det pressemateriale, som ministeriet udsendte i forbindelse med lovforslaget, fremgår det, at salget af statslige arealer skal finansiere naturprojekter. Jeg kan forstå på en fremtrædende organisation, at den i oktober spurgte ind til, hvilke naturprojekter der er tale om.

Det synes jeg var et meget rimeligt og relevant spørgsmål at stille, men ifølge Dansk Naturfredningsforening, som stillede spørgsmålet, kan de få svar på det efter jul.

Jeg synes, at den langsommelighed vidner om, at der bagved nærværende forslag ligger temmelig meget ideologi, men ganske, ganske lidt hensyn til natur, og jeg synes det er ærgerligt, at det hensyn til natur og danskernes adgang til natur, som lå miljøministeren så meget på sinde, da vi behandlede lovforslaget sidst, ikke længere ligger miljøministeren og regeringen på sinde.

Med de ord kan jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget går som nævnt ud på, at staten sælger de campingpladser, den har på nuværende tidspunkt. For et stykke tid siden fik vi faktisk ændret reglerne sådan, at man netop kunne udstykke de områder. Det var jo ikke muligt tidligere, og det var måske nok en af begrundelserne for, at vi i Dansk Folkeparti sagde nej sidst, altså netop at man ikke havde mulighed for at udstykke, og så var der ligesom ikke andre måder at gøre det på.

De regler har vi nu ændret, og derfor kan man udstykke campingpladserne. Derfor synes vi også i Dansk Folkeparti, at det er helt fint at få dem solgt. Jeg har personlig svært ved at se, hvorfor staten skal drive campingpladser; det synes jeg måske er noget, private skal gøre. De fleste er da vistnok også bortforpagtet, så det er private, der driver dem. De får så også første mulighed for ligesom at overtage de her campingpladser, og det synes jeg er rigtig glimrende. Så Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Pia Adelsteen. Næste ordfører i ordførerrækken er hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er et rigtig godt lovforslag, der nu er blevet præsenteret. Der er ingen som helst grund til, at staten skal drive campingpladser, og nu er det gjort muligt også at sælge de sidste. Det er det, lovforslaget går ud på, og det kan Venstre fuldstændig bakke op om. Tak.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:33

Christian Rabjerg Madsen (S):

Nu har jeg hørt det her med, at staten driver campingpladser, fra to ordførere, men hvor foregår det henne?

Kl. 11:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Staten ejer de her arealer, men så er jeg med på, at selve den daglige drift kan ligge et andet sted. Men der er jo heller ikke nogen som helst grund til, at staten ejer de pågældende arealer.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 11:34

Christian Rabjerg Madsen (S):

Den daglige drift kan bortforpagtes eller udlejes, men er der noget eksempel på, at staten driver campingpladser, som ordføreren sagde? Er der noget eksempel på en campingplads, der ikke er udlejet eller bortforpagtet? Hvor er det eksempel, hvor staten driver campingpladser?

Kl. 11:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg ser ingen grund til, at staten skal eje de her arealer, og derfor er Venstre også helt med på at få dem solgt.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Pia Adelsteen (DF):

Det er bare et modspørgsmål. Det er rigtigt, at staten jo ikke driver de her campingpladser, for det er forpagtere, der typisk gør det. Men i stedet for at blive ved med at have den her bortforpagtning af nogle områder, hvor det kan være svært at gøre så meget andet, er alternativet vel egentlig bare så at lukke dem, altså lade være med at bortforpagte dem og lave området til natur. Synes ordføreren, det var en måde at gøre det her på?

Kl. 11:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er ganske udmærket, at de campingpladser, der ligger, hvor de ligger, stadig væk kan have mulighed for at ligge der. Camping ødelægger jo hverken natur eller miljø. Der er jo ingen af os, der ønsker at ødelægge natur eller miljø, heller ikke dem, der driver campingpladserne, heller ikke dem, der kan blive de fremtidige ejere af dem. Det kan tværtimod også være en del af, at man som campist kommer ud og får en rigtig god oplevelse, og jeg synes, det er godt, at der er både store og små campingpladser, så der er noget for enhver smag. Så at få den her sag ekspederet ligger lige til højrebænet.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke ønske om yderligere bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører i ordførerrækken er fru Maria Reumert Gjerding fra Enhedslisten. Værsgo.

(Ordfører)

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak. Jeg vil gerne lægge mig lidt i forlængelse af, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde, og jeg vil især fremhæve det, når jeg en sjælden gang er enig med miljøministeren. Ministerens egne ord er nemlig: Campingpladserne indgår som en integreret del af et større rekreativt skov- og naturområde under Naturstyrelsen, hvor der samtidig er behov for at kunne opretholde den frie offentlige adgang til arealerne. Naturstyrelsens arealforvaltning er fokuseret på at sikre friluftsmuligheder for danskerne og naturbeskyttelse af vores arealer.

Det var kloge ord fra miljøministeren, og det er faktisk også dem, jeg vil fremhæve i dag for at afvise vores opbakning til det her lovforslag, som jeg synes er helt forkert. Hvorfor skulle fællesskabet ikke kunne eje naturområder og stille dem til rådighed, så danskere og turister kan komme og nyde vores natur? Jeg synes, det er fint, at der er private, der forpagter, men at ejerskabet til de her områder skal være på vores alle sammens hænder, på fællesskabets hænder, synes jeg er utrolig vigtigt, og jeg synes, det her er et eksempel på, når ideologi skygger for almindelig sund fornuft og skygger for hensynet til fællesskabets bedste. Så Enhedslisten kan ikke støtte det her lovfor-

Kl. 11:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:37

Pia Adelsteen (DF):

Det er bare, fordi jeg synes, at man tegner sådan et lidt forkert billede af, at det handler om den frie offentlige adgang til arealerne. Lige nu er der nogle forpagtere, der driver campingpladserne. Tro mig, alle og enhver kan ikke komme derind. Man skal betale for at ligge der. Så ja, man kan nok gå uden om, men på de fleste campingpladser, jeg kender, kan man ikke bare rende rundt og bruge faciliteterne uden at betale for det. Så den frie offentlige adgang er der vel næppe i dag og bliver heller ikke stillet til rådighed som sådan.

Mit spørgsmål er så: Hvis man beholdt dem på statens hænder – lige nu er de bortforpagtede – men hvis nu man mister sine forpagtere, og der ikke er nogen, der ønsker at forpagte dem, skal staten så drive campingpladser?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det kan jeg svare klart på: Det ville jeg intet problem have med overhovedet. Jeg kan overhovedet ikke forstå den her ideologiske blokering af, at hvis det ikke er privatiseret i en eller anden grad, så må det være virkelig, virkelig dårligt. Jeg synes, at vi sagtens som fællesskab kan gå ind og tage ansvar for en lang række flere af samfundets grundlæggende funktioner. Hvorfor skulle vi ikke kunne det? Hvorfor skulle vi ikke kunne have meget mere på fællesskabets hænder? Hvorfor skulle vi ikke kunne sikre en indtjening til statskassen på langt flere områder end i dag? Hvorfor skal det kun være via skat og afgifter? Hvorfor kan staten ikke være langt mere aktiv? Det synes jeg ville være ganske fornuftigt. Og i forhold til det med adgangsregler, så er det, der jo bl.a. bliver nævnt i høringsvarene, at der ikke længere vil være de her udvidede adgangsregler. Jeg har ikke i materialet kunnet læse mig frem til, hvad det konkret betyder, men der er jo flere, der netop rejser en bekymring for, at adgangsreg-

lerne, adgangsmulighederne for helt almindelige mennesker til de her naturområder vil blive forringet. Det er den bekymring, jeg slår et slag for.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Pia Adelsteen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 11:39

Pia Adelsteen (DF):

Det er muligt, men jeg har bare svært ved at forstå det, eller også er det bare, fordi vi har så forskellige holdninger, at jeg har svært ved at forstå, at Enhedslisten åbenbart synes, at staten skal drive forretning. Det er det, jeg hører Enhedslisten sige. Vi skal drive forretning, vi skal have noget overskud, og så lader vi være med at opkræve så meget i skat – eller det gør vi nok ikke, eller hvad? – men det er det, man gerne vil i Enhedslisten.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jamen jeg tror, at de fleste opdagede Enhedslistens store modstand, da man var i gang med at sælge ud af statens energiselskab DONG. Ja, vi kunne rigtig godt tænke os, at flere funktioner, flere ting i det her samfund var på fællesskabets hænder, at vi alle sammen ejede noget mere, energiselskaber, vandforsyningsselskaber, hele den grundlæggende infrastruktur, privatiserede mindre, tog mere tilbage på fællesskabets hænder. Og det her trækker dermed efter vores opfattelse i den forkerte retning.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Mette Abildgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Mette Abildgaard (KF):

Tak for det. Jeg synes simpelt hen, det her er en fantastisk debat, for det er første gang, jeg sådan hører ordføreren komme med virkelig klassiske socialistiske argumenter, i forhold til hvilke opgaver staten skal påtage sig, og i virkeligheden er det ret skønt, at det er sådan en dag, hvor der er tilhørere i salen. For det giver sådan et meget godt billede af de ideologiske forskelle, der også er i politik, og som jo er helt legitime. Men jeg kunne bare godt tænke mig at stille ordføreren, fru Maria Reumert Gjerding, et spørgsmål. For hun siger det her med, at det ikke ville gøre hende noget, hvis staten ejede, drev, forvaltede, turismevirksomhed. Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren nogen sinde har rejst i f.eks. Cuba og har oplevet, hvordan serviceniveauet er der på de hoteller, som er ejet og drevet af staten

Kl. 11:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Maria Reumert Gjerding (EL):

Ja, jeg har rejst i Cuba – et meget smukt land på mange måder. Men der, hvor jeg synes at der er en ideologisk blokering, er den her automatiske forståelse af, at hvis vi som samfund ejer aktiviteter i fællesskab, må det nødvendigvis blive ineffektivt, dumt og dårligt. Det synspunkt er jeg så meget modstander af. Det er meget svært at se ordføreren herfra ... Er der en kort bemærkning?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Jo, der er en kort bemærkning fra fru Mette Abildgaard.

Kl. 11:41

Mette Abildgaard (KF):

Jeg ventede bare på, at formanden gav mig ordet.

Jeg er glad for, at ordføreren siger, at Cuba er et smukt land, for der kan vi i hvert fald enes og være fuldstændig på bølgelængde. Men der er ikke noget godt at sige om serviceniveauet på de statslige hoteller, som bliver drevet i Cuba. Jeg boede selv på et i sommer og har læst om mange tilsvarende, der har boet på et, og der er jo generelt et fuldstændig horribelt og dårligt serviceniveau. Det er jo bl.a. et af argumenterne for, at det skal være private, der er i et konkurrenceforhold, der driver det her, og ikke staten.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Jeg tror, vi skal bede fru Mette Abildgaard om at blive stående, sådan at ordføreren har mulighed for at se hende. Værsgo.

Kl. 11:42

Maria Reumert Gjerding (EL):

Men hvor er det egentlig bare en absurd betragtning, at tingene enten skal privatiseres, eller også ender vi i Cuba. Kunne der måske være en eller anden form for gylden mellemvej? Kunne det være, at staten måske også kunne være med i en konkurrence? Kunne det ikke godt være, at man stillede nogle krav eller havde et mål om også at udbyde en acceptabel service, selv om vi ejer tingene i fællesskab? I Danmark har vi en meget, meget stor offentlig sektor, som driver en hel masse ting, og som jo netop ikke gør det alene med det formål at tjene penge, men hvor man lægger en hel række andre hensyn ind i den drift, man har. Det kan da sagtens være, at man i en lang række øvrige sektorer og områder kan lægge en række samfundsmæssige hensyn, fællesskabsbaserede hensyn, ind ud over de økonomiske.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Carsten Bach, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Mange tak for det. Jeg er jo faktisk meget glad for på en eller anden måde at have været medvirkende til en meget højtflyvende ideologisk diskussion her i Folketingssalen. Det sker jo nogle gange. Det er ikke altid, at den er helt så højtflyvende, men i dag virker det til, at vi er kommet op over skyerne, og så vil jeg sige, at der i hvert fald her også er en ret bred kløft imellem Liberal Alliance og Enhedslisten.

Kl. 11:43

For med det her lovforslag adresseres faktisk en af Liberal Alliances kæpheste, vil jeg tillade mig at kalde det. Det kan virke som en meget lille sag, men det er sådan set meget, meget principielt. Staten skal nemlig ikke drive kommerciel virksomhed eller unødigt eje arealer, hvorpå der drives kommerciel virksomhed. En ting er, at staten sjældent er ret god til at drive kommerciel virksomhed rentabelt, uden at det dog nødvendigvis behøver at have i cubanske tilstande, men en anden ting er, at staten slet ikke bør gøre det i et ellers frit marked. Sagen er nemlig den, at Naturstyrelsens campingpladser konkurrerer direkte med alle andre helt almindelige privatrejede campingpladser, og det er derfor også af rent og skært principielle grunde, at vi mener, at det ikke er statens opgave, ligesom vi

heller ikke ønsker, at staten skal blande sig på uhensigtsmæssig måde andre steder i det frie marked. Der er med andre ord tale om ulige markedsvilkår, når Naturstyrelsen driver virksomhed med staten i ryggen. Dertil kommer, at vi i forvejen har at gøre med et turismeerhverv, som har problemer nok med konkurrenceevnen. Danmark har som bekendt nogle af verdens højeste energi- og punktafgifter, høje lønninger og høj moms, og tilsammen udgør de en byrde, der ikke ligefrem skaber de rammevilkår for turismeerhvervet, som vi i Liberal Alliance mener at der er brug for.

Som det allerede er nævnt, fremsatte Liberal Alliance for halvandet års tid siden et beslutningsforslag her i salen, som ville pålægge den daværende Venstreregering at sælge de statslige campingpladser. Dengang var der ikke opbakning til forslaget, og derfor glæder det mig jo selvfølgelig ekstra meget i dag, at det nu lader til, at flere partier er kommet til fornuft og regeringen nu sætter gang i salget. Der er undervejs også sket nogle enkelte andre ændringer, sådan at det rent faktisk kan lade sig gøre at foretage de her udstykninger inden for bl.a. strandbeskyttelseslinjen. Det viser endnu en gang, hvorfor det giver mening at tage et ansvar og indgå i et regeringssamarbejde.

Vi støtter naturligvis lovforslaget, fordi turismeerhvervet har brug for bedre rammevilkår for at styrke konkurrenceevnen, og fordi private virksomheder i fremtiden skal konkurrere på lige vilkår og ikke imod staten. Men vi stopper ikke dér. Der er en lang række andre tilfælde af offentligt opgavetyveri, vi skal have gjort op med. Alene inden for statens såkaldte Naturstyrelse drives der både almindeligt kommercielt skovbrug og landbrug, endda med EU-landbrugsstøtte, som bestemt ikke på nogen måder fremmer naturen. Det vil Liberal Alliance også meget gerne opfordre til at vi snarest muligt tager et opgør med.

Samlet set støtter Liberal Alliance selvfølgelig det fremragende lovforslag fra regeringen. Tak.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Ida Auken, Det Radikale Venstre.

Kl. 11:47

Ida Auken (RV):

Jeg tænkte bare, at nu vi var i gang med den store ideologiske diskussion, kunne man jo spørge Liberal Alliance, når nu man er et parti, der går ind for frihed, om ikke man skulle støtte Friluftsrådets ønske om, at der kommer en klausul om, at offentlighedens ret til at færdes og opholde sig fortsat skal svare til de udvidede adgangsrettigheder, som Naturstyrelsen har givet – altså at man ikke skal indskrænke offentlighedens mulighed for at færdes på de her arealer, blot fordi man nu vælger at sælge dem. Er det ikke en god frihed for offentligheden at beskytte, så alle stadig væk kan gå på de her arealer? Det må da lige være i Liberal Alliances ånd.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Carsten Bach (LA):

Lovforslaget ændrer mig bekendt ikke reglerne for f.eks. adgang til områder inden for strandbeskyttelseslinjen osv., så det mener jeg ikke der for langt de fleste af campingpladsers vedkommende faktisk bliver ændret væsentligt på.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Ida Auken.

Kl. 11:48

Kl. 11:51

Ida Auken (RV):

Det kan vi måske få afklaret i udvalgsbehandlingen, men der står i hvert fald i høringssvaret her, at Naturstyrelsen i dag giver udvidede adgangsrettigheder, altså at de ikke indsnævrer adgangsrettighederne, fordi de selv har en campingplads, som de forpagter ud. Synes ordføreren ikke i frihedens ånd, at den frihed for resten af befolkningen til at færdes på de her arealer stadig skal være der, også når de bliver udstykket?

Kl. 11:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 11:48

Carsten Bach (LA):

I det omfang at arealerne er dækket af andre former for regulering af adgangen, vil disse selvfølgelig blive opretholdt, men ellers er der selvfølgelig, hvis man afhænder arealer til nogle private, nogle andre forhold, der gør sig gældende, i forhold til ejendomsret.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Carsten Bach og går videre til den næste ordfører i ordførerrækken, som er hr. Christian Poll, Alternativet.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Christian Poll (ALT):

Tak for det. De campingpladser, der i dag drives af en forpagter, men ejes af staten, ønskes altså med dette forslag solgt til private. Det er uklart for mig, hvad formålet med forslaget er andet end simpel ideologisk baseret privatisering. Disse ret få campingpladser ligger unikt placeret i naturområder, og det er derfor af stor betydning for os i Alternativet, at der fortsat er fuldt fokus på naturbeskyttelse og udvidet adgang for alle borgere. Jeg tror, det er mere usikkert, hvis pladserne bliver privatejet, hvordan beskyttelsen og adgangen kan sikres også fremadrettet. Vi har stillet en række spørgsmål og forventer at stemme imod forslaget, men vil vente med den endelige stillingtagen.

Men jeg har dog faktisk lige i går eftermiddags fået nogle svar, og jeg vil godt fremhæve nr. 1. I spørgsmål nr. 1 har jeg spurgt ministeren: »Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang det vil være muligt at opretholde borgernes udvidede muligheder for at færdes i de nuværende statslige arealer benyttet til campingpladser, hvis arealerne overgår til privat eje?«

Svaret er: »Regeringen ønsker ikke at stille kommende ejere dårligere i konkurrencen med de øvrige campingpladser ved at pålægge dem yderligere begrænsninger end dem, der følger af lovgivningen. Som enhver anden grundejer, vil det derfor være op til den kommende ejer at beslutte, om offentligheden skal have en særlig vidtgående adgang til arealerne.«

Det er jo klar tale. Der er altså ikke ønske at imødekomme det, som fru Ida Auken netop spurgte om, og som Friluftsrådet foreslår, altså at man kan køre videre med en udvidet offentlig adgang. Derfor er det klart, at vi ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Trine Torp, SF. Nej? Det er godt. Så er der ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, og vi går videre i ordførerrækken til fru Ida Auken, Radikale Venstre.

(Ordfører)

Ida Auken (RV):

Vi har jo diskuteret lidt, hvad man får ud af at gå i regering, og nogle har måske spurgt, hvad Liberal Alliance har fået ud af at gå i regering og måtte droppe alle sine ultimative krav og sine meget store ideologiske visioner om totalt at omvælte skattesystemet og andre ting i Danmark og blive sådan en lille smule, hvad skal man kalde dem, lunkne reformister frem for at være de revolutionære, der blev valgt ind i Folketinget. Det er jo politik, og jeg synes sådan set, det er fornuftigt nok at indgå kompromiser og få noget igennem.

Men i dag står vi med en af de store sejre, Liberal Alliance har fået. Ud over billige biler har Liberal Alliance nu fået deres forslag om, at staten ikke må eje campingpladser og forpagte dem ud, igen. Tillykke! Det er rigtig, rigtig flot af Liberal Alliance.

Så vil jeg til gengæld sige, at det jo selvfølgelig er rigtig ærgerligt, at resten af regeringen har bøjet sig på det her område. Man kan spørge sig selv, hvorfor man mon har gjort det. Men jeg vil alligevel sige, at for nogle måneder siden, da Liberal Alliance var uden for regeringen, stillede man præcis samme forslag, så der kan ikke være nogen i dag, der er i tvivl om, at det er en stor mærkesag for Liberal Alliance, der kommer igennem. Dengang sagde miljøministeren følgende:

»Campingpladserne indgår alle som en integreret del af et større rekreativt skov- og naturområde under Naturstyrelsen, hvor der samtidig er behov for at kunne opretholde den frie offentlige adgang til arealerne.

Naturstyrelsens arealforvaltninger er fokuseret på at sikre friluftsmuligheder for danskerne og naturbeskyttelse af vores arealer.«

Det var klogt, dengang miljøminister Esben Lunde Larsen sagde det for nogle måneder siden, og det er også klogt i dag. Det er bare ærgerligt, at vi så står med et lovforslag med samme minister som fremsætter, som nu gør det stik modsatte af, hvad man sagde dengang. Det er rigtig ærgerligt, at vi med Dansk Folkeparti i spidsen nu fjerner en udvidet adgang, som er givet til alle danskerne af Naturstyrelsen, til de her områder med en campingplads. Den vil Dansk Folkeparti nu tage fra danskerne.

Nu er der simpelt hen naturarealer, der kan blive udstykket, og hvor man så ikke længere som dansker kan få lov til at færdes, og der har man åbenbart bevæget sig mere i retning af den her lidt for simplede frihedstænkning, der er i Liberal Alliance, hvor det er den enkelte frie campingpladssejer, der skal have retten, og ikke samfundet, og hvor mange mennesker ellers har haft ret til at bevæge sig på de her naturarealer. Det synes vi fra radikal side er rigtig ærgerligt. Vi synes, det er en god idé, at staten på sine arealer også kan have campingpladser, som man forpagter ud til private, men at man samtidig sørger for, at de her naturarealer er åbne for adgang for hele befolkningen, og at man kan beskytte naturindholdet. Så vi kan bestemt ikke støtte forslaget i dag og stemmer imod.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til fru Trine Torp fra SF.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Tak. Som det allerede er sagt, skyldes det her lovforslag jo et beslutningsforslag fra Liberal Alliance, som nu er kommet med i regeringsgrundlaget – fint stempel på det. Beslutningsforslaget fik dengang kun støtte af Liberal Alliance og Konservative. SF mener som under behandlingen af Liberal Alliances beslutningsforslag, at staten

ikke skal drive campingpladser, og det gør staten jo heller ikke. Campingpladserne forpagtes på markedsvilkår, og så burde alle liberale jo være glade.

Med forslaget skal der på de arealer, som staten ejer, og som huser campingpladser, ske en afregulering af naturbeskyttelsen for at give plads til private ejere. Det er ideologi, der vil noget, og det har debatten i Folketingssalen jo også allerede vist meget tydeligt. Men konsekvensen er jo netop ophævelse af naturbeskyttelsen. Og hvilke konsekvenser, som der også er rejst spørgsmål om, får det for den eksisterende udvidede offentlige adgang til områderne? Det ville være en klar forbedring af lovforslaget, hvis denne ret blev indført i lovforslaget.

Da regeringen jo har lempet planloven, er der åbnet op for, at der på de her campingpladser kan ske en udvikling af kystnære projekter, såfremt der kan opnås tilladelse til det gennem de lempede bestemmelser i planloven. Så på den måde har man med de to lovforslag fået forvandlet de områder, som jo var rekreative muligheder i skov- og naturområder for alle borgere, til nu at være projekter, hvor vi ikke ved, hvad der sker med naturbeskyttelsen, og hvor vi heller ikke ved, hvad der sker med den frie og lige adgang til områderne. Så vi er imod i SF.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ordføreren. Så kan vi lige nå en sidste ordfører, inden vi afbryder og holder pause, og det er fru Mette Abildgaard, Konservative Folkeparti.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Mette Abildgaard (KF):

Tak for det. Jeg skal skynde mig, så det kan være, at vi også kan nå ministeren. Det Konservative Folkeparti bakker op om det her lovforslag, L 103 eller lex Carsten Bach, som vi også kalder det. Vi bakkede også op om beslutningsforslaget i sin tid, fordi vi i udgangspunktet ikke synes, at staten skal eje campingpladser. Så vi bakker op om det her lovforslag.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Vi siger tak til ordføreren, og formandsstolen vurderer, at hvis det er sådan, at der ikke er nogen spørgsmål, må vi nok kunne nå ministeren nu. Så vi får ministeren op. Hvis der så er mange spørgsmål, må vi afbryde og holde pause. Værsgo til miljø- og fødevareministeren.

Kl. 11:56

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Jeg vil gøre det ganske kort. Jeg synes, det er godt, at man som parti søger indflydelse i regeringen, og så får man nogle af sine sejre igennem, og det er det, der er tilfældet her. Derfor gennemfører vi en ændring, som gør det muligt at sælge statens campingpladser. Så jeg har ikke ændret holdning, jeg har kun ændret standpunkt, og det ved jeg at man kan gøre. Så med det har jeg ikke yderligere at sige.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:57

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det var en strategisk klog og humoristisk måde at angribe så stor en kovending på, så det skal ministeren have ros for.

I den lidt mere alvorlige ende synes jeg jo sådan set, at man kan gøre noget for at inkorporere ministerens tidligere synspunkt om adgangen til arealerne i det lovforslag, som ministeren i dag har fremsat, altså i forhold til at fastholde den udvidede adgang. For der kan være alle mulige bekymringer for, om en nye campingplads vil være mere intensiv naturmæssigt. Det tror jeg ikke, vi kan gøre noget ved, hvis ministerens forslag fastholdes. Men man kunne jo fastholde den udvidede adgang. Og dermed kunne ministeren fastholde sine synspunkter om, at det er vigtigt, at der bliver adgang til de områder for offentligheden, og samtidig få sit lovforslag igennem, som han har lovet Liberal Alliance.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:57

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Som jeg har fået det oplyst, gør det sig gældende for tre campingpladser. Vi kan lige sende noget skriftligt materiale over, men som udgangspunkt er jeg blevet oplyst om, at det gælder tre campingpladser, hvor der i dag er adgang ned til stranden, og hvor den mulighed ophæves. Man vil så ikke have adgang til stranden via campingpladsen, men via andre arealer; det er ikke sådan, at man så ikke vil kunne komme ned til stranden. Der bliver ikke rystet vildt på hovedet ovre i embedslogen, så jeg tror, det er rigtigt, hvad jeg siger. Men jeg vil gerne følge op skriftligt.

Kl. 11:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Så er det fru Maria Reumert Gjerding for en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jeg er lidt nysgerrig i forhold til videresalg. Er det muligt at videresælge til andre formål end campingplads, når nu det her areal sådan set privatiseres? Eller hvilke begrænsninger eller klausuler lægges ind?

Kl. 11:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 11:58

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen vi udbyder dem til salg, og hvad der kommer til at foregå vil jo afhænge af, hvem der køber dem. Så vi laver nu bare muligheden for at kunne udstykke campingpladserne og sælge dem.

Kl. 11:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 11:58

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det vil sige, at de kan blive solgt til et fuldstændig andet formål, og at den nye ejer kan beslutte, at der så skal ske noget ganske andet på arealet.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg tror, at hvis fru Maria Reumert Gjerding har en interesse i at købe en af campingpladserne og gerne vil lave det til en rideskole, så vil der ikke være noget til hinder for det. Altså, medmindre der er noget i lokalplanen, der gør, at kommunen ikke vil lave sådan en ændring. Så det tror jeg ikke der er nogen hindringer for.

Kl. 11:59

Kl. 11:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der ønsker ordet, så vi siger tak til ministeren. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Fødevareudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forlængelse af perioden for økonomisk sikkerhed i ægtefællesammenførings-sager samt ophævelse af den særlige lette adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn).

Af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 15.11.2017).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mødet er genoptaget.

Den første ordfører er hr. Mattias Tesfaye fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Med det her lovforslag foreslår regeringen to ændringer af udlændingeloven. For det første foreslås det at forlænge den periode, hvori herboende medborgere skal stille økonomisk sikkerhed, når de ønsker deres udenlandske ægtefælle til Danmark. I dag skal en borger kunne garantere godt 50.000 kr. i 5 år, som kan dække eventuelle udgifter til sociale ydelser. Sikkerheden skal så forlænges, indtil deres ægtefælle får permanent opholdstilladelse, hvorefter pengene kan frigives til borgeren. Med lovforslaget forlænges den periode til 10 år.

Socialdemokratiet er tilhængere af, at borgere skal stille den her økonomiske sikkerhed, hvis de ønsker at få deres ægtefælle til landet. Det kan selvfølgelig virke som et stort beløb, særlig for mange unge, men vi mener, at reglen er rimelig og er med til at garantere, at ægtefællesammenføring ikke ender som urimeligt store økonomiske udgifter for det øvrige samfund.

Med de nuværende regler for at få permanent opholdstilladelse, der for en stor dels vedkommende betyder, at udlændingen må vente i 8 år, må det selvfølgelig give øget administrativt arbejde for både myndighederne og familierne at skulle forlænge eller forny sikkerhedsstillelsen efter de første 5 år. Det virker derfor fornuftigt at forlænge perioden. Samtidig foreslår regeringen, at der som noget nyt

ikke skal stilles sikkerhed i en ny periode, selv om den sammenførte ægtefælle efter 10 år ikke har opnået permanent opholdstilladelse.

Lovforslagets andet element er efter vores opfattelse en naturlig konsekvens af, at Folketinget har etableret et uafhængigt udlændingenævn, som med den kompetente dommer for bordenden godt kan betragtes som et domstolslignende organ. Vi er trygge ved nævnets afgørelser og ser derfor ikke nogen grund til, at der skal være en særlig let adgang til efterfølgende domstolsprøvelse ud over den almindelige klageadgang, der selvfølgelig eksisterer i henhold til grundloven.

Jeg skal dog sige, at vi har læst høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder med særlig interesse. Instituttet påpeger, at når den særlig lette adgang til domstolsprøvelse fjernes, bør det præciseres, hvordan børnenes mere specifikke retssikkerhedsmæssige garantier er sikret i Udlændingenævnet. Vi har opdaget, at ministeriet på baggrund af høringsvaret har ændret i lovforslagets bemærkninger, men vi vil for god ordens skyld oplyse, at vi under udvalgsbehandlingen vil overveje, hvorvidt der efter vores opfattelse er behov for en yderligere præcisering af de retssikkerhedsmæssige garantier.

Med de kommentarer kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Mattias Tesfaye. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi iler videre til hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Den ene del handler om – hvad hr. Mattias Tesfaye også var inde på – at man i dag giver en økonomisk garantistillelse, hvis man ønsker at få en ægtefælle til landet og skal familiesammenføres med vedkommende. Garantien gælder så i 5 år, og efterfølgende skal man sørge for at få den forlænget. Det foreslås her, at perioden skal fastsættes til at være på 10 år, og hvis man så ikke har fået permanent opholdstilladelse efter de 10 år, bortfalder den økonomiske garantistillelse.

I Dansk Folkeparti tænker vi umiddelbart, at det er udmærket. Vi vil spørge ind til det under udvalgsbehandlingen, men umiddelbart tænker vi, at den økonomiske garantistillelse bør gælde, indtil man rent faktisk har fået en permanent opholdstilladelse.

Når vi nu behandler et lovforslag, som handler om økonomisk garantistillelse, vil jeg sige, at det ikke er nogen hemmelighed, at vi mener, at den skal sættes op fra det nuværende beløb.

Der er så også den del, der handler om at fjerne den lidt nemme adgang til at få prøvet sin sag ved domstolene, og man må så klage til Udlændingenævnet i stedet for. Umiddelbart har vi ikke nogen problemer med den ændring. Dog vil jeg tilføje – og det kan godt være, at der kommer et ændringsforslag fra Dansk Folkeparti – at vi synes, at der generelt er for mange klagemuligheder og alt for nem klageadgang på udlændingeområdet og sådan set også på det her område.

Men vi vil stille nogle spørgsmål og kommer muligvis med nogle ændringsforslag, og så afgør vi under udvalgsbehandlingen, hvordan vi stemmer, når det her kommer til tredje behandling.

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Martin Henriksen. Da jeg ikke ser hr. Marcus Knuth i salen i øjeblikket – det kan være, at han kan nå det senere – går vi over til fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her lovforslag består af to dele, som ikke har noget med hinanden at gøre. Den første del handler om sikkerhedsstillelse i sager, hvor en person, som bor i Danmark, ønsker at få sin udenlandske ægtefælle familiesammenført hertil. Den anden handler om at afskaffe den eksisterende særlige lette adgang til at prøve en sag om familiesammenføring med børn ved domstolene. Igen må jeg sige, at jeg synes, det er noget sjusk, at man blander to emner, som ikke har noget med hinanden at gøre, i samme lovforslag.

Hvad det første emne angår, altså det, som har med sikkerhedsstillelsen at gøre, anerkender vi, at ændringen nok vil betyde en administrativ lettelse for de borgere, den vedrører. Det er der også flere organisationer som peger på. Det vil vi i Enhedslisten gerne lytte til. Men vi har lidt svært ved at forstå, at sikkerhedsstillelsen skal gælde for en 10-årig periode, når man i udlændingeloven opererer med 8 år som den periode, folk skal bo i Danmark for at opnå ret til at søge om permanent opholdstilladelse. Derfor vil vi også spørge ind til den del under behandlingen af lovforslaget.

Den anden del af lovforslaget er betydelig mere problematisk. Her vil regeringen fjerne den særlige lette adgang til at få prøvet sager om familiesammenføring med børn. Begrundelsen er, at retssikkerheden er god nok, fordi vi jo har Udlændingenævnet. Det er vi ikke enige i i Enhedslisten. Vi mener, at forslaget er en svækkelse af et vigtigt stykke retssikkerhed i vores udlændingelov. Børn udgør en særlig sårbar gruppe. I FN's børnekonvention har Danmark forpligtet sig til, at barnets tarv i alle myndighedsafgørelser skal komme i første række, og det er et vigtigt retssikkerhedsmæssigt gode, at der er en særlig let adgang til domstolsprøvelse, også af Udlændingenævnets afgørelser.

Samlet set betyder lovforslagets anden del altså, at Enhedslisten ikke kan støtte lovforslaget.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Laura Lindahl fra Liberal Alliance, der har ordet.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Det lovforslag, vi behandler her, indeholder to elementer, som de tidligere ordførere jo allerede har redegjort for. Det ene element handler om at forlænge perioden, hvor man stiller økonomisk sikkerhed ved familiesammenføringssager, og det synes vi er positivt. Det andet element handler om, at man afskaffer den særlige lette adgang til domstolsprøvelse, og det synes vi sådan set også er fornuftigt, set i lyset af, at vi også har tillid til det nuværende nævn.

Så på den baggrund støtter Liberal Alliance lovforslaget.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Laura Lindahl. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste, der får ordet, er fru Josephine Fock fra Alternativet.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Som flere har været inde på, indeholder det her lovforslag af regeringen om ændring af udlændingeloven to dele. For det første vil man forlænge perioden for økonomisk sikkerhed ved ægtefællesammenføringer, og for det andet vil man ophæve den særlige

lette adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn.

Med hensyn til den første del af lovforslaget, altså den del, der omhandler forlængelse af perioden for økonomisk sikkerhed i sager om ægtefællesammenføring, er det jo i dag sådan, at hvis en udlænding ønsker sin ægtefælle til Danmark, skal personen stille en økonomisk sikkerhed og skrive under på, at vedkommende kan forsørge ægtefællen. Den garanti skal stilles i dag for 5 år. Har ens ægtefælle ikke opnået permanent ophold inden for garantiperioden, skal perioden forlænges med 5 år, eller der stilles en ny garanti for 5 år.

Det, lovforslaget vil, er så at ændre perioden fra 5 til 10 år. Og det begrundes man bl.a. med, at det er en økonomisk og administrativ byrde for Udlændingestyrelsen og kommunerne at tage sig af de her sager, også fordi det er en lettelse, når langt de fleste ægtefæller først opnår permanent ophold efter 8 års ophold i Danmark. Og vi anerkender, at der er den administrative lettelse.

Som ordføreren for Enhedslisten tidligere har været inde på, har vi det samme spørgsmål, kan man sige, nemlig hvorfor det så er, at man her ønsker at forlænge op til 10 år og ikke nøjes med de 8 år. Det vil vi spørge ind til i udvalgsbehandlingen.

Samtidig mener vi, at der kan være problemer, i forhold til at de fleste stiller garanti gennem banken – og vil de så kunne få en garanti for 10 år ad gangen? Det kan stille nogle af de dårligst stillede betydelig svagere.

Så er der den anden del, som vil ophæve den særlige lette adgang til domstolsprøvelse. Det finder vi for alvor bekymrende i det her lovforslag. Det vil sige, at man altså vil afskaffe den lette og hurtige adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn.

Vi kan jo også her fra talerstolen sige, at udlændingelovens definition af børn ikke stemmer overens med FN's børnekonvention, som Danmark jo har ratificeret, og som siger, at alle under 18 år er børn. Det er bare, ja, en lille sidebemærkning, som jeg fik lyst til at sige her fra talerstolen, nemlig at det synes jeg i forvejen også er problematisk.

I dag er det sådan, at hvis man af Udlændingestyrelsen får afslag på en ansøgning om familiesammenføring med børn, kan man klage til Udlændingenævnet. Udlændingenævnets afgørelser er så endelige, det vil sige, at de ikke kan påklages til andre administrative myndigheder. Forinden Udlændingenævnets afgørelser kan bringes for en dommer i overensstemmelse med grundlovens § 63, kan de kræves indbragt til domstolsprøvelse, og det kan de inden 14 dage efter afgørelsen. Det giver en yderligere retssikkerhedsgaranti for en i forvejen meget sårbar gruppe, nemlig de her børn.

Det er ikke kun en retssikkerhed i forbindelse med sagsbehandlingen, men det er i virkeligheden også en sikkerhed for en hurtig sagsbehandling. Og det er altså det, man ønsker at fjerne med den her mulighed i lovforslaget.

Argumentet er, at der ikke er de samme retssikkerhedsmæssige grunde, nu hvor Udlændingenævnet er etableret og vi har i grundlovens § 63. Det synes jeg er et meget bekymrende argument, særligt når der er set eksempler på, at der ved domstolsprøvelser rent faktisk er truffet andre afgørelser end dem, Udlændingenævnet har truffet, og fordi den hurtige sagsbehandling er afgørende i sager, hvor vi taler om børn, som er adskilt fra deres forældre.

Derfor er vi meget kritiske over for den her del af lovforslaget. Der er også det, at vi i virkeligheden har nogle forbedringsforslag, for sådan som det er nu, kan retten selv vælge, om sagsgangene skal forløbe skriftligt eller mundtligt, og det betyder i praksis, at langt de fleste sager foregår skriftligt, og det vanskeliggør en i forvejen meget vanskelig proces for de udlændinge, som kan have svært ved at redegøre for deres sager skriftligt. Derfor kunne det være hensigtsmæssigt, at der var en mulighed for personligt fremmøde i retten.

Så vi er imod det her lovforslag. Vi vil gerne spørge ind til den første del, altså omkring økonomien, men på baggrund af anden del af lovforslaget, hvor man vil fjerne domstolsprøvelsen, er vi imod lovforslaget.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Josephine Fock. Der er ingen korte bemærkninger. Og den næste ordfører er fru Sofie Carsten Nielsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Som tidligere ordførere har redegjort for, er det her lovforslag en samling af to forskellige ting. Den første del, som handler om den økonomiske sikkerhedsstillelse, som nu hæves til 10 år, kan jo umiddelbart virke som en stramning, men der er også noget, der taler for, at det faktisk er en administrativ lettelse, ikke bare for administrationen, sagsbehandlingen, men også for de mennesker, det handler om.

Vi har også nogle spørgsmål til det, ligesom tidligere ordførere, der har stillet spørgsmål. Det kunne vi sådan set, tror jeg, godt have støttet, men når nu lovforslaget er blandet sammen med ophævelsen af den adgang til domstolsprøvelse i visse sager om familiesammenføring, som familier med børn har, kan vi ikke støtte det her lovforslag. Hvis det blev delt op, kunne vi jo overveje det, men det går jeg ikke ud fra at ministeren er indstillet på.

De argumenter, som den tidligere ordfører fra Alternativet fremhævede, gælder også for mig. Jeg synes, der er en række eksempler på retspraksis, der viser, at der ikke er den samme retssikkerhed, og der er jo i alt fald ikke den samme fart på, som netop gælder med den nuværende praksis for børn. Og det er det, der for os i Det Radikale Venstre er det allervigtigste, altså at børn faktisk har hurtig adgang til afgørelse i det mest afgørende for dem i deres liv, nemlig familiesammenføring med deres egne forældre. Og det er grunden til, at vi på ingen måde kan støtte det her lovforslag.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Sofie Carsten Nielsen. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så vil jeg gerne byde velkommen til hr. Holger K. Nielsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi kan ikke støtte det her lovforslag. Det skyldes, som også andre har været inde på, den forringelse, der er af muligheder for at få domstolsprøvet sager i forbindelse med familiesammenføringer, hvor der er børn involveret. Vi er meget uforstående over for, at det skal strammes op, og synes i og for sig, at problemet er det modsatte i øjeblikket, nemlig at der er for svag en retsstilling for børn, så børn ofte kommer i klemme i mange af de sager om familiesammenføring, som er her i Danmark. Derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte, at man laver den her forringelse.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Der er ingen korte kommentarer. Jeg ser ikke nogen repræsentant for Konservative Folkeparti. Så går vi over til hr. Marcus Knuth, Venstre, Danmarks Liberale Parti. Han nåede at være med.

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak. Jeg beklager forsinkelsen. I Venstre går vi som bekendt ind for en stram og konsekvent udlændingepolitik, hvor vi stiller krav til de udlændinge, der vil være en del af vores samfund. Det afspejler sig jo også typisk i de lovforslag, som vi behandler. En anden vigtig prioritering i Venstres lovarbejde og i vores arbejde i det store og hele er afbureaukratisering. Vi skal sørge for, at administrationen i myndighederne bliver så let at gå til som overhovedet muligt og ikke mindst på vores område, udlændinge- og integrationsområdet, hvor der jo er så mange sager at behandle.

Lovforslaget her fokuserer på den sidstnævnte prioritering, nemlig afbureaukratisering. Med forslaget lægges der op til, at den periode, som der i ægtefællesammenføringssager skal stilles økonomisk sikkerhed for, fastsættes til 10 år mod de nuværende 5 år. Det skal fjerne de uhensigtsmæssigheder, som de nuværende regler skaber. For den økonomiske sikkerhed stilles i første omgang for 5 år, men den skal jo altså gælde, indtil udlændingen får permanent opholdstilladelse, og eftersom det først er muligt efter 8 år, skal man stille en ny sikkerhed. Det skaber en del administrative problemer, som vi kan se beskrevet i lovforslaget, og som jeg er sikker på at ministeren også vil komme ind på. Derfor glæder det mig, at vi med lovforslaget kan få rettet op på det.

Så vil jeg lige vende den anden del af lovforslaget, nemlig afskaffelsen af den lette adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn. Forslaget går på, at der ikke længere skal være denne lette adgang til domstolsprøvelse. Årsagen er, at vi siden lovens indførelse nu har fået Udlændingenævnet. Her hæfter regeringen sig ved, at nævnet sagtens kan varetage retssikkerheden for parterne i disse sager. Det mener jeg også at Udlændingenævnet kan, for nævnet er et meget domstolslignende organ, hvis medlemmer er uafhængige.

Derfor støtter Venstre dette lovforslag, og jeg skal hilse fra De Konservative og sige, at det gør de også.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Dermed er vi kommet til udlændinge- og integrationsministeren, som vi hermed byder velkommen på talerstolen.

Kl. 13:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak for det. Og tak til de ordførere, der allerede har været på talerstolen. Regeringen fører jo som bekendt en stram og konsekvent udlændingepolitik. Samtidig er det vigtigt for regeringen at afbureaukratisere og også at skabe regelforenkling, og det er det, som forslaget her grundlæggende handler om – nemlig at gøre reglerne enklere og lettere at administrere og dermed også fornuftige, uden at vi giver køb på de krav, som vi naturligvis skal stille til de udlændinge, der kommer hertil.

I dag er det en betingelse for ægtefællesammenføring, at den herboende person stiller en økonomisk sikkerhed på 50.000 kr. Beløbet, der stilles sikkerhed for, reguleres årligt, og det betyder så, at det i 2017 er 54.000 kr. Den økonomiske sikkerhed stilles til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp til ansøgeren efter aktivloven eller integrationsloven. I dag stilles sikkerheden i første omgang for 5 år, men den skal gælde, indtil udlændingen får permanent opholdstilladelse. Da det som udgangspunkt først er muligt at få permanent opholdstilladelse efter 8 års ophold, betyder det altså, at der som udgangspunkt altid vil skulle ske forlængelse af den økonomiske sikkerhed eller stilles en ny sikkerhed. Når sikkerheden enten skal forlænges eller stilles på ny, involverer det dels den herboende

ægtefælle, som stiller sikkerheden, dels pengeinstituttet, som sikkerheden stilles i, dels kommunen, som sikkerheden stilles over for, og som skal godkende sikkerheden, og dels Udlændingestyrelsen, som behandler opholdssagen. Det skaber ganske enkelt unødige udfordringer for alle parter.

Reglerne, som de er i dag, betyder også, at der på grund af et overlap imellem sagsbehandlingen af forlængelsessager og forlængelse af sikkerhedsstillelsen kan være mellemliggende perioder, hvor der ikke er en gyldig økonomisk sikkerhed. Det i sig selv er uhenigtsmæssigt. Efter regeringens opfattelse er det nu kun rimeligt at stille krav om, at man som ægtefællesammenført her til landet skal være selvforsørgende. Får man hjælp af det offentlige, skal hjælpen betales tilbage, og udgangspunktet er, at ens opholdstilladelse indtages. Men de gældende regler om økonomisk sikkerhed medfører også en uhenigtsmæssig administrativ byrde for både Udlændingestyrelsen, kommunerne og borgerne. Derudover kan hele formålet med ordningen sådan set forspildes, fordi der kan være perioder, hvor sikkerheden slet ikke gælder.

Regeringen foreslår derfor, at den økonomiske sikkerhed fremover skal stilles for en afgrænset periode på 10 år. Det er 2 år længere end det tidsmæssige krav på 8 år, som er udgangspunktet, som skal opfyldes for at opnå permanent opholdstilladelse. Dermed sikres en mere hensigtsmæssig administration af ordningen. Derudover sikres det også, at der ikke kan opstå mellemliggende perioder, hvor sikkerheden ikke er gyldig.

Lad mig så vende mig mod den anden del af lovforslaget om en afskaffelse af den særligt lette adgang til domstolsprøvelser i sager om familiesammenføring med børn. Det er jo en ordning, som stammer fra helt tilbage fra tiden, før Udlændingenævnet blev oprettet. Den indebærer, at endelige afgørelser om nægtelse af opholdstilladelse til et barn med herboende forældre eller nægtelse af forlængelse, inddragelse eller bortfald af en sådan tilladelse kan kræves indbragt for retten, inden for 14 dage efter at afgørelsen er meddelt udlændingen. I så fald er det Udlændingestyrelsen og ikke som normalt sagsøger, der skal indbringe sagen og fremsende akter, og retten, der drager omsorg om sagens oplysninger.

Med lovforslaget foreslås det, at der ikke længere skal være den særligt lette adgang til domstolsprøvelse i sager om familiesammenføring med børn. Udlændingestyrelsens afgørelser i disse sager kan således i dag påklages til Udlændingenævnet, der efter regeringens opfattelse i fuldt tilstrækkeligt omfang varetager de involveredes retssikkerhed. Udlændingenævnet er et uafhængigt, kollegialt domstolslignende forvaltningsorgan, hvis møder ledes af en dommer. Derudover deltager en advokat og en embedsmand fra Udlændinge- og Integrationsministeriet i møderne. Nævnets medlemmer er uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion fra den beskikkede eller indstillede myndighed eller organisation. Efter Udlændingenævnets opfattelse gør de retssikkerhedsmæssige grunde, der lå til grund for ordningen efter regeringens opfattelse, sig ikke længere gældende på samme måde, og derudover vil det jo fortsat være muligt for de berørte at benytte den almindelige adgang til domstolsprøvelse, som man altid har. Det følger jo af grundlovens § 63.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke for den opbakning, som forslaget trods alt har nydt her i dag, og jeg ser frem til den videre behandling her i Folketinget og selvfølgelig også i udvalget.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren, men hun inspirerer til et par korte bemærkninger. Og den første er fra hr. Mattias Tesfaye. Værsgo.

Kl. 13:24

Mattias Tesfaye (S):

Tak. For Socialdemokratiet er det jo vigtigt, at der er den bredest mulige opbakning til dansk udlændingepolitik, og så vidt jeg kunne forstå på flere partier her i salen, er de egentlig positivt indstillet over for lovforslagets første del om den økonomiske sikkerhedsstillelse. Så vil regeringen være indstillet på at opdele lovforslaget, så vi i hvert fald kan få bred opbakning til den første del af lovforslaget?

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 13:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er jo sådan et spørgsmål, man altid kan diskutere. Men jeg mener som udgangspunkt, at det er mest fornuftigt bare at holde det her i et samlet lovforslag. Men lad os tage en drøftelse af det.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som ministeren også selv siger, så har man jo mulighed for at søge tidsubegrænset ophold efter 8 år, men sikkerhedsstillelsen hæves her fra 5 år til 10 år. Og der er jo sådan set en række organisationer, som siger, at de godt kan se fornuften i, at man sparer noget administrativt bøv l ved ikke igen at skulle til en sikkerhedsstillelse, de siger bare, det er lidt dumt eller lidt upraktisk, at grænsen så ikke er 8 år frem for 10 år. Kan ministeren forklare, hvorfor man har valgt at sige 10 år i stedet for 8, når nu 8 er det tidspunkt, hvor man har mulighed for at søge om tidsubegrænset ophold?

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 13:25

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Ja, det er korrekt, at i mange tilfælde – eller i nogle tilfælde – ville man i hvert fald kunne søge om tidsubegrænset ophold efter de 8 år. Man kan altid forsøge, men det er så ikke sikkert, at man får retten. Men når det er sagt, så er vurderingen, at de 10 år sådan set er meget fornuftige netop i forhold til en tidsubegrænset opholdstilladelse, som kan gives efter 8 år. Men altså umiddelbart vil jeg bare sige, at det her er en lettelse, som fru Johanne Schmidt-Nielsen også er inde på, fordi man nu netop slipper både som ansøger, som kommuner, som myndigheder helt generelt og som bank for at skulle forlænge den her periode fra de 5 år og så forlænge en gang mere, så det bliver til de 10 år.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ministeren siger, at det er umiddelbart fornuftigt med de 10 år, men hvorfor egentlig? Hvorfor sætte grænsen på 10 år, når nu man efter 8 år har muligheden for at søge tidsubegrænset ophold? Jeg kan faktisk ikke se logikken i det. Og vil ministeren være indstillet på at ændre det, således at det bliver 8 år og dermed kommer til at følge

grænsen for, hvornår man kan søge tidsubegrænset ophold, frem for de 10 år?

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 13:27

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det vil man altid kunne diskutere, men altså, omvendt vil jeg nu mene, at de 10 år er meget fornuftige, men lad os diskutere det. Det er jo som sagt 2 år længere end det tidsmæssige krav, der er, for umiddelbart at kunne opfylde betingelsen for permanent ophold, og jeg mener, at perioden her sikrer en administrativt hensigtsmæssig måde at behandle de her sager på, både for udlændingemyndighederne, men også for kommunerne.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hjertelig tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ikke nogen af jer gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:28

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde ud over at takke alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 1. december 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:28).
